

Pyrobé.

Do gest

o Potracowání milých Prá-
tel, Uchránců a Dobrodin-
ců. Co a jak žalostná gest ta Pí-
hoda? Odkud a proč pticháš? co
tvoj činiti, a čím se těšiti? y jak se k
smučnímu a osykálému chovati
náleží?

Episef.

Pro potřebu přitěmných ža-
lostných časů z Božího Slo-
wa sebrany

Léta Páně 1624.

a Léta MDCXXXIV.

w čas rány Boží morové,

w Lestné Polském wyšíštěny.

585325 T

Mag. St. Dr.

1965 K. 134 St. Dr.

Deje tomu lei gē. Etenáti laska
w p. gal tato o Sprohē přemyslo
wánj na papir wvedená byla: a to
přjcinau welikého počtu w Náro-
du nassem tehdaž pod osyřenjm
flagjgch a vpsjgch. Nebo Pán
Wáh necitlko sřrže Walu žalo-
stinau, ale také p sřrže morowé po-
mysřech, až p na Morawě dopusře-
ně powěřj, porážku nemalau vči-
nit, w ficerě p gá Wářelky a djet
swých, p gjných některých přácel,
řewnjch p přjbujných, p laska-
wých dobrodinců, žalostně pozbu-
da, žřlostj a teřřnostj naplněné se-
dce w sobě sem nosyt. Ale na-
demoseřko tēřřj bylo to Božj nás
a wlasti nassj a Čřřtwě w nj, gako
opusřěnj a osyřenj, w němžto wřře-
chněm Čřřřwjm Ewangelijřřm
w Čřřřch a w Morawě gěgich.

věrní Zpravodě, ať také mno-
 hým poddaným gegich Ewange-
 listů Wrchnosti, jako zase Wr-
 chnostem negedněm gegich milí
 poddaní, a Služebníkům Božím,
 gegich Cyrkwe odgaty byly. Od-
 kudy mnoho pláči, nářkání, a tru-
 chlivého ku Pánu Bohu vzdý-
 chání, od mnohých těžce wříště-
 ných a s sauzených pocházelo.
 Wiom tedy žalostněm způsobu
 gá potěšení platného hledage,
 dal sem se w přemýšlotoání podle
 Wšem Swatých, Co se pať to. dě-
 ge. Takeli se gindý, tať žalostně
 wčech při těch fcož Božími byli,
 dalye ať gafému pať chli to Bůh
 čim, je s namí tať zacházýza co wic
 toho se myslu naskýzalo. Což sem
 také péro wchytim poznamenat, a
 stoho přejomný tento Traktát
 wpross

Předmluva

wzkrost. Který se nyní, když Bůh
po rozptýlení nás do svých kra-
jin, ty ty ještě nás trýbá, a smut-
nau Sprobitna nezdny ještě
předce (jako teď roku tohoto na
nás jde bydlích skrze přepustěnou
Morowau ránu) wrodí, na swě-
tlo dáwa, zdaby komu w geho ošp-
tění, a gakémkoli zámurku, ku po-
těšení, pověni, napomenutí, wy-
straže, prospěti co mohl. Kter-

muž pomocy své uděliti rač
pravý tě a geding smutných

Potěšení a w dom ochran-

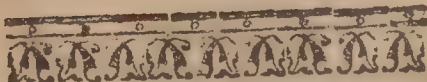
ce, a Sprotku Dtee,

Bůh náš požehna-

ny na vždy wě-

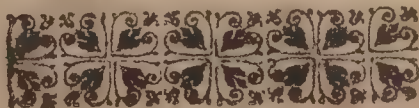
ku Amen.

Registříš Batmů Swatých
osobám osyřelým a w
sruchlosti postaveným k
spisování případ-
ných.

Batm. XVII. XXIII. XXV:
XXVI. XXVII. XXXI.
XXXII. XXXIV. XLI. XLII.
XLIX. LI. LVI. LXII. LXVIII.
LXXI. LXXVII. LXXXVI.
LXXXVIII. XC. XCIV. CII.
CIII. CVII. CXXI. CXXIII.
CXXX. CXXXI. CXXXIX.
CXLII. CXLV. CXLVI.

Kapitola I

3

Co a gaľ težľá wěc geľt Sy-
roba?

Sľecko to naćěľ sobě gaľymľo
li ſpuľobě lidě to Swěćě porěľľěľ
ľatľadagľ, tu má pomahu, ě n radost
s ľebau n ľalost pľināľľ. Radost, do
ľud se vľiwati dāwā: Ğalost, t dňľ ob
chāľľ. Mebo poněwāďľ na zemi nic
wěćněho neni, neľ wľecko gedno ľa
druhľm gďe a miľľ, nemāľe taľě ľā-
dne ědęľľ porěľľeni ľalě bęti, byť n
ďlauhě bylo. Ale ani ďlauhě bęti, ne
māľe, pro pľľľľľľľ wľeć wěćľ ľor
ľoľ, a prudě gedně ľaľďe mľch ľ
eľľi doľľhāľ. Měľ takowľmi ne-
ľalľľmi porěľľenľari, geľ n to, ľterěľ
s miľľch na Swěćě Wľāćeľ wľpľľ-
wā: Proto ě miľľ ľľau, a wľľeľ ľur
redľľ ľľau. Wľľeľ ľagľľě wěćľľ a
miľľ, geľ wľāćňľ a drabľ Ğľěnoľ
gaľľ orom řěćito ľľoľľľ Syraď Wľu
ďľec wľľľľľďľľ: Wľľeľ wěćľľ geľ o
brana mocnā, ľďoľ geg nāľěľā, nāľěľā

pořlad. Přitele wěrného není směn-
 ný, a není wáhy. vsslechilosti gebo.
 Přitel wěrný gest létařstwí žiwota:
 tdež se bogi Pána nacházejí geg; Syr:
 6. 14. Kdež čytkmi zmláštřinimi my-
 li wěrného Přátelestwa vžitečnost wy-
 gádlil; totíž, že člověku gsau Dbra-
 nau, Pořladem, Vsslechilostí, a lé-
 tařstwím žiwota.

Mnoho tu, a wssak prawdivě po-
 ředjino gt. Poředjino prawím wssac-
 ko co se powědjeti mohlo: proto že k
 wězdegssimu žiwotu ničeho wsc nad-
 to čerero není potřebj. Kdo má
 bohata pořlad, nebogi se chudoby:

Kdo wěrně Dchránee, nebogi se ná-
 syli a bezprawi: Kdo gisté a žlusse-
 né létařstwj, y z neduhu sobě, tdnj se
 mu ptihodi, swomocy máže: Kdo nále-
 žitau swau vsslechilost a okrasu má,
 má z to° pocuwmost a sláwu, y lěstwu a
 milost.

Přátele pak wěrnj ža-
 wssacko to nám stogi, gestliže gimi ja-
 opartenti gsine. Nebo to předně gest
 okrasa a pochwala Člowěka, Přácel

Coby Sproba byla.

3

mnoho msti: Pŕigdeli Nebezpečen-
stwi gale, gest se kdo o člověka vgiti
a zasaditi: Pŕigdeli nauze, gest kdo
pŕigciti, založiti, dáti, co potřebsi:
Pŕigdeli nemoc, gest kdo oparkiti, a
poslaužiti.

A poněwadž dobrá mysl pŕl zdra-
wsi: zgegich pat opravdowé knám lá-
sky a milé snámi ptebhwánj, nemůž
než porěšená mysl bŕiti, to samo gako
lékatstwow gest žiwota. Dofudž Et-
cero řekl: Ani nám Dhně, ani Wo-
dy, ani Powěťsi tak často neni porče-
bi gako Pŕárel. A Xenophon, Pŕi-
tel (prn) gest žádostiwé gměno, vtočt-
stě pted nestěstím, stálé obpočinutí,
a winšowánj hodné porěšensj.

Glowe pat Pŕitel, negen ten, kdož
knám přiwěčen gest: to gest, do ge-
dné a též snámi krewnosti a přibu-
ženstwi náležj, a gako částka gest při-
těle našem (gako glau Rodičowé a
dětj, Bratři a Sestry, Střegcowé a
Tety, Manželé, Sswagrowé etc): ale
také každý kdož nám přeže; od toho

přítel neb přítel, Přítel a Přítel, se
gmenuge, a gmenuge; gako gšau, D-
Grance, a, Dobrodineowé, a Towa
ryši wěrní. Všickni ti gšau Přáte
lé naš: to gest Obrana naše, Po-
klad náš, Všlechtilost naše, a L-
čářství žiwota našeho.

Eršmi takowými Přáteli tdyž se
treffi, je něčoho buď Smrt, neb gina
Přihoda rozlaučí, a on gich jba wen
bývá, takowý člowěk syň, a neb esy
řelý a osamělý, se gmenuge a nasp-
wá. A podle toho Syroba, a
neb Dsytenj, giného nic není, neť nen
bližších, neypotřebnějších, nenwěr-
nějších, a neymilejších Přátel po-
tracenj, a služby y pomocy gegich, a
odtud wyplšwagického porěšeni jba-
wenj.

Kterýž způsob žiwota je bídna gš,
leč ten newi, tdyž a neb nezkusyl, a
neb rozumu k rozvaženi té wěcy ne-
má. Gakož jagisté tdyž Přáteli
dobře zjohen gest, má Obranu, Po-
klad, Dřasu, a Lčářství žiwota: tak
tde

Coby Syroba byla.

7

kdoby práwě ošyřalý gest, zbarven gest
obramy, pokladu, otrasy, a lékatstwi,
swého. Přesně zagiště Syroba
přinášá jāmurek, restnost, a bolest sr-
dce: proto že gal w ginyh strátách,
tak nehyjce tucio práwě gest Plauto-
wo promluweni, Ze my lidé tehdaž te
pru swám dobrým wěcem rozumj-
me, když co sme měli, straceno bý-
wá. A wyprawdē, když. Elowět do-
brého Přitele strati, tepru mu to oby-
čegně, co na něm měl, a co s ním stra-
til, na mysl gde: odkudž tanženi, rest-
nost, twjranj, pláč a nakřtánj, žalē-
wání oči slzami, a srdce trwí, prahnú-
tj a swadnutí křesl, pocházy, že Elo-
wět mrtwau těmž w žiwém těle du-
ši nosy. Tu by mnohý rád přemilē-
ho Přitele zase na Dobru wyprotyl,
rád wšsemí Poklady swými wyplakl
rád wšsemí swými nechty zbrohu wydrá-
pal, kdyby se státi mohlo. Ale čim teo-
méně naděge gt, čim se wyce restnost
a žalost w srdcy rozmáhá. Zkusyli
toho Apostolē, Pána swého stratiwše:

3 Kap. I. o Syr: coby byla.
mejs nimiz po tci dny nic nebylo gi-
ného než twsleni, a plác (Mar 16. v.
10.)

K tomu potáwagi se často lidé o-
shtali s posměchem lidi newážných:
kteriz gim zámurku a nestřesti přegle
nad nimi přěsagi.

Žkteriz, obyčegně tak potáwagi se
sšředami, tim y gim sm s wšobem.
Nebo Elowět oshtal, gest gako za-
hrada s rozbobenau hradbau, do niš
řdo chce weháž a stromy otlautá.
A neb galk se wúbec w Přislowi řitá
gako hráč v cestu, kteriz každ mimo
gdauch sšřlube: A neb gako Dnuce,
oniz každ otirá nobu. Přichážli po
řeba galk, nemá wtočistě řádného;
řádného řimby se honosyl; řádného
řimby se obwesselil: Imuho mu a
pusto wšludy. Protož Pismo di;
Wěda samotnému: Nebo řdobiz
padl, nemá řdobiz ho pozdwihl
(Ecl. 4. v. 10).

Kapi.

Kapitola II.

9

Odkud Syreba pochází ?

Němci pať lidé přátel svých
rozličnými příhodami zbawo-
man: Nenobytěgněgši wěc gest, je
Smrt práwa svého k lidem vřiva-
gic, a nic na to gestli kdo či Přitel, a
záležiti na něm tomu, nehledje, na to
ho ptižde dáti, a přeč wšáci. Někte-
rým lidem Dábel Přátely moki:
gako Sáke Sedm ženichů wdáwl,
než se sni sešli (Tob. 3. 8.) Někteří
Drom bige: gako, Aronowi Kněž
dwa Syny oheť s Dabe spálil. (3
Mog. 10. 2.) Někteří Zemětesenim
neb obočenim domu, se zashpagi: ga-
ko Jobowi dšeti geho (Job 1. 19.)
Někteří hynau w bitwách: gako Jo-
znáš pobožný, a poddaným welim v
žitěním Král; 4 Kral. 23) Někteří se
Kamem wruce dostáwagi, svých po-
sobě negen w syrobě, ale v hanbě před
Smětem zanecháwagice. Tak Ama-
znáš Král Judský, pro Rebellii ně-
kteří odsiditi daw, Syny gegich při-
stwo-

životu zanechal. (4 Král. 14. 5.) Tat
ona Marta na krasné Synu svých
muky a smrti pro Dábofenství. Diva
ti se musela 3. Mach. 7. Někteří Prze
Wrahy k hrobtě přicházejí: jako
Adam a Ewa Prze Kainu (1 Mog:
4.) Někteří Prze svých od největší rozt
hání, neb v Bodách stopení, neb gi
ngmi nečistými příhodami, v syro
bu spadají. Nebo gat se vyhnouti
nemají Křiva šti, a Prát osudu, tat
nemá člověk žádný, kde geg a neb
Přitele gehe nešťastí, a příhoda čelá
(Ecc. 9. 12.) By kdo klarem a sít
brem, a neb také vlastním životem
od smrti chell vykoupiti Bratři a
Přitele svého, nemůž (Zalm 49. 8.)
Nebo není člověka kteryžby moc měl
nad životem, aby udržel duši svou
neb něčím, aniž gest zbraň gatě wtem
bogi, aniž wj kdy geg to postá (Ecc.
8. v. 8.)

A protož ach gat lidná gest negi
stota wejdejší životá, gat statem,
frá

o Původu Sprochy. II

krásau, zdravim, tak ani Pšicem
wérnm, žádně hodiny, žádně bepe-
čen není. Dnes hognost image Ptá-
tel, jitra žádněho mužeš nemít.

Dnes ocočens Towaryštwem a po-
čessenau družinau, jitra gako pustíš
tál budeš, aneb gatký Pšimo mlawi
gako osamělý Brabec na stěse, a
nebo Weyr na paussi (Zalm 102.7.8)
Aniž zase Ptátel kterějs stratil četa-
ti mužes, proto se se žádně na wěky
newrátí, by ty twice po nich taužil, cest-
il, plakal. Nebo gakož Oblak hy-
ne a mizí, tak ten kterýž ostupuge
do hrobu newystaupí zase, aniž
se opět newrátí do domu swěho,
aniž ho wšec pozná mššo geho:
(Job 7. 9. 10.) O stromu zagustě
by p podeat byl, by wá naděže, že
se zase wypučí a zroste: ale člo-
wěk když lehne newstává zase
dolůž Nebe stává (Job 14.7.)
Widná wte, že to což tak žalostně gt,
a gebz

12. Kap. II. o Půw. Syro:
gednan se přihodě, odestati se žádným
wmysleným způsobem nemůže, tak
se snadně nám lidem, a to leda přišo-
dau, přiháj. Aťšak, ne žeby ty pří-
hody gat samy chřeji přicházely: ale
gat ge wšecky přediwně tidič Bůh
wvodi. On sám gest třech wvodi
Syrobu, on sám wtklého y bezbož-
ného zablazuje. Nebo gestliže on 10°
nečinj, kdož ginh? (Job 9. 22. 24. W
geho ruce ge dusse wšeliké živo-
ticha a Duch každého těla lidské:
Job 12. 10. On každému wpměru
ge dny ge°, a počet Wěšců, a klade
cýle, gich jby nepřelracowali Job.
14. 5.) A štirage gedno° každého křá:
Nawraťte se zase Synové lidští
(Gal. 3. 29.) Pozustali pak křtíce a
plaťte. A protož, gat ož Bůh wěrných
Wšatel dárce gest, tak zase kdož od-
gati bŕwagi, on, a žádný ginh, ge od
gimá, cesty sobě kromu, gat se mu
tdy widj, obhljda a wpměte.

Kap.

Kapitola III 13
Proč Bůh Světu
dopouští?

Prawé gest to: Bůh a přiroze
nj nic daremne nečiní. Ale pra
wé gest také, že my lidé nemůžeme a
nemůžeme přičinám Bohu. Proč on
co činí, rozumíme, jako v tuto. Něco
však z Boha slova přede se domní
máme.

Předně pak, chce tomu nemohu
dluž smrtelnosti lidští Zákon, aby
gedni od druhých mieti: aniž to gi
nat býti můž. Eťat list zelený na
stromě hustém, gedni přest, a dru
hý se pučí: tak co se z těla a křve
rodí, gedno skonáwa, druhé se plo
dí (Syr. 14. 19.) Nebo gedni gest
vlojeno všelichem v mieti (Zid.
9. 27.) Který všude poněwad, we
tegný gest všelichem tělu, nemůž
to ládného w Sotě mieti.
Mně dnes, sobě dýra (Syr. 38. 23)

W.

Bůh

Bud kdo komu Přitelem neb Nepřitelem, plač kdo pokom neb se směje; nic tu neplatí: komu přišel čas geho- gdi předece tam, odsudž se newrá- tíš zase (Job 10. 21.)

Mimo to pat mívá Pán Bůh zvláštní své ty y ty přičin, Proč některé sprobau narossčewuge. Ně toho, aby na swau smrtedlnost pama- towati se naučil. Nebo ačkoli Pří- kladowé smrtedlnosti každý den w Swětě před očima bývagi, a rossat dokud gini toliko mrav, bláznuvá mysl náše za vše gatausy chýš, a tso bě nehrubě přínáležegich, sobě to po- kládá: ale tdyž smrt bliže se přitočie od bohu nám neb od sedce, někoho odtrhne, tu reprw rnauti, a wyrozu- mswati začínáme, že y my w rodu na- šem smrtedlni gíme, a že y sami tdyž redný tressent budeme, před očima se nám to maluge. Zat Mōgžš tdyž mu na paussu wšecken geho lid, a meji nimi y Přátele, Strégoové, Bra

o Příčinách Syroby 13

Bratři, a Synové geho, zemkelt: re-
 prw nejlépe, gat byduh gest ten smr-
 teduh lidstuh jiwot, přerušflowati za-
 řať, a otom Žalm 90. složit: hōrliwě
 Boha, aby ho naučil počítati dnū
 swých; aby Maudrost wvooditi
 mohł w swě srdce, žádage. (v. 12)
 Tak Dawid, když mu Syn smtel,
 že ja njm přigde sobě připomenul. (2
 Král 12.23.)

Někdy, že sobě pfácel swých od
 Boha daných newášme, beke ge P.
 Bůh zase. Tak hrotyl Geruza-
 lémstuhm že gim pro newděnost a ne-
 wášení sobě dobrodini Božstuh,
 wsecky neyposřebnlgssı ldi zozajmá,
 (Zat: 3.1.2.3.) splného a wálečného,
 Saudce y Proroka, Mudree y Star-
 ce, počestného y rádce, wupného y wš
 mluwného, etc. A w Knize Mau-
 drosti prawı je, že Pán Bůh wywo-
 leně swě často před časem z prostřed-
 ku hřisniku wychwacuge; poněwadž
 sobě inich Směr příkladu nechce

B ij. brá

bráti k ctnostem, aby smad, oni Swěta
sobě k následování za příklad ne-
vzali, přelstění gsaue. Mandr. 4.

Někdy zase je Přátele své nad
přítel milujeme, a na nich sobě více
než sluší zakládáme, berte ge Důh :
Na konec zagistě tomu chce, aby chem
my geg samého, a ne něčeho giného,
za svrchovaného Přitele a Dchrán-
ce měli, a geho sobě toliko přijmē na-
derosecko hleděti: My pat magie
řiesat Přátele, tak sobě někdy
gako bychem Boha w Nebi nepoře-
bovali, počínáme / a na něj zapomi-
nagice, wěšćio dauffání a lochání
řládáme. Gesto poněwadř Přá-
telé dar Boží gsaui, milowati ge by,
ale více dárce Boha, náleží: Poně-
wadř sluší něst, aby dar více než
dárce milowan býš. Pakli kdo to
čini, a dárce tomu wyrozumí (y me-
ny lidu to býwá) nemáš než proti ne-
smu stánu takowému horliti, a ge
dar toho zase wšci. A toť gť
rež Kryšus řekl: Milugeli kdo
Dce

Dce, Matku, Syna, než dceru,
více než matku, není jiné hoden.

(Mat: 10. 37.) proto že se mladšími
dopouští. Protož to ohněnně

bývá, že kteraakoli časna věc nědo
nemirně miluje, a tui jedre příkladá
brzy o ni se připravuje: proto že V.
B: (gestliže sním dobře mluví) přeč ge
mu gi bře, aby w milování a hledá-
ní Boha (načemž samém věčné ge-
dobré záleží) přetáží neměl.

Někdy Pán Bůh na někoho Synovu
dopouští pro zkoušení, aby se podíval
co činiti bude člověk, kdž mu třeby
sáhne, a to co on nejmilejšího má
vězma, w stranu jinou hodi a posla-
pá.

Tak Jobovi milé geho,
pobožné, poslušné dítě, wšecky ge-
dné hodiny žiti dopouští, jen pro zkou-
šení trpělivosti geho. (Job 1.)

Tak se Abrahamovi na Synáčka ge-
ho Izáka, kteréhož jediného měl, po-
trhoval, toliko pro podívání se na ge-
ho poslušnost (1 Mogg: 22.)

Někdy na něho i pobožných Sy-
robu wyládá, aby geg ginhm ja
přiklad a jrdcadlo wylkamil swých
sprawedlivých sanda.

Gato, když Ezechelowi Proroku
milau geho Manžetku, kteráž žádost
eči geho byla, wnáhle vmočil, a ge-
ště k tomu plakati gi zapowěděl: aby
(pry) neposlušni posluchači geho to
widance wzhledali se, gať ge pro ge-
gich zatwrdilost hrozně Pán Báh
namstřiwj, wsecka porěšeni gegich
gim jodgimage Eze: 24. 16.

Summau, gať ginhmi Meskami swých
mi, tať Syroby wwozowánim, Pán
Báh bežbožně tresce a potjrá; pobo-
žné probuzuge a cwičj.

Nebo wsecky wčny pobožným f
dobrému: hřissnjšum pať se žlé-
mu se obraecgj. (Sprz 39. 32.

Blahoslawený kdož kážej Páně we
wssem do wěrně přijimá.

Kapitola IV.

Waf

Gať se lidé esyřali chorati,
a čím potěšowati magi ?

Ko pak činiti řdyby na něfo-
ho nenadále Syroba, wěřsi
neb menši, připadla ? Wprawdě
jeť gest potřeby tomu se ; Wořho slo
wa a příkladů chwalitebných nauči
ti: nebo umění gest. Umění gest,
prawim; řdy se Marynáti násyřim
wěřru prawowě, pláchy, a wesla
pochagi, a potřisřagi; Řdy se For-
manu wblátě w wáslému woge, ro
wory, kolo, koutě, polámi, a porha-
gi; Řdy se Generálu předněpti-
telem Soldáti tácegi, a přhagi ;
Řdy sandieřmu se Kutoqimowě,
swědkowě, Prokurátoři, cauffagi ;
Řdy se Kupy z kramu a truhel, y
kaupě y peníze trati; Řdy se nemoc
nému Aparěka rozháje: Tu pra-
wim, aby plawec wyplaul, fforman
wngel, bogowisť se probil, sandieř se
při wywedl, tupec handl obhagi, o-
mění potřeby gest.

A nemen-

šeho také, gestliže právě osrtalý člo-
vek bezesředy na těle, na duši, na
stavu, na počestnosti osrti má.

Obvůli zagiřle a glan lidé, kteříž ne
nadále přáteli zraťuše, nepřelivě
testnosti v zauřeni vpádali, a sami
sobě hrđla zodgimagic, o tělo y duši
sami se pšipravovali; gako oneni Py-
ramus a Chysbe, a gini. Někce-

ti v zámurku se nehamugice, vpada-
gi vnemoc a smrt; gati se to oně
Artemizni Královně v Karu pšeho
dilo, kteráž po manželu svém Mau-
solovi Králi, testnosti vniela.

A pšiháží se do dnes mnohým, že za
hořekugie sobě, hrđlo zato dáragi.

Nebo z zámurku pocháží smrt,
di Syrach, a zámurek srdce v giprá-
soty. (Syr: 38. 19.)

Wroží se reptáním proti Bohu, buď slovy
zgeroně, a neb myšlením tagně do-
pausřegi.

Summan přemel
mi máto gest Jobů, kteřížby v tako-
wě pšejině neřestili, a nepřimlasi

li Bo

o Potěšení w Syrobie. 21

11 Bohu něco nemaudrē. Job. 1. 22.

Čehož wšeho abn se pobožný Kře-
stan wstřábnauti mohl, potřebi gest
edhž Syrobu Pán Wáh dopustil
miti se,

**Trpělivost, Pokorně, Pobo-
žně, Dověrně.**

Trpělivostli napomáhá toto tré:
1. Aby člověk sánil, že co se koli s
strann osyření geho stalo, gíť Bóh
wůle se stala. Nebo dobré y žlé
wůle, žurot y smrt: chudoba y bo-
hastwí, ode Pána gest. Syr. 11.
14. Gať hlina gest wrufau hrnčí-
te, s kterauž nakládá gať chce, (dž
lage žnj Nádobý, a bře podle lžbo-
sti) tak gšau lidé wrufau Swo-
tícele swého, a zacházz s nimi dle
wsaužení swé. Syr. 33. 13. Jer. 18. 6.
A díkati to při wšech lidech, gathm
bnyhem práwem mý spřátely sřgmi
z toho wyňati bžti chřsti? Sprawe
dlnost

blnost at gde, by pat Swět jahynaut
měl, křtěl a wal pšechený Ešat Wari
milián. Ale co spravedliwě gfi-
ho, gafo Boží o nás vsudkowě?

A protož by se nědo nás na tische ku
sú roisťečut měl, lépe gest aby Boží
vložení šlo, a my vsstupowali, nežli
aby nám Bůh křwili štuka swých
pořádek mēniti měl. Mēniti wšak
nebude, gďme my neb se zpěčugne,
osudowě pugdau pšedce.

Épe gest redy podtkoniti wšli swau,
aby co se liby Bohu, take se libilo člo
wěku, a wšle naše wšli Boží vsu-
powala; tat abychom s Jobem křta-
li, Ponesuť, nejrussim. Job 34. 31
A s Dawidem: Oněměl sem ho
spodine, a neotwřám wš swých,
proto je sy Ty to učinil. Zalm 39.
10. A opět s Jobem. Přid na
mne cokoli, pročpěch trhati měl
maso zubu swými, a duši swau
klásti wruku swau? By mne p ja
bit

o Potěšení w Sprobi 23
bit, mněg dauffati budu, Job. 13.

13. 14. 15.

II. Souditi má w přičině té pobož
ný člověk, že cokoliv Bůh činí, pro gt
stě chl to činí. Nebo gemu gsau
od věků známá (t. dobře vvažená)
wsecka díla geho. Skut: 15. Poně-
wadž pak Bůh dobrý gest, má wřdy-
cký Egi wsecký swých činů dobrý
gmenowitě slávu swau: a všitel lid-
stě, bůd těch kterých z Swěta pogimá,
neb těch kterých ge on odgimá.
Gemuz ač my ne wřdycký rozumíme
wřdycký wssat věcti máme.

Nebo lépe gest abychom my se rozit-
mu odečti, nežli Bohu nerozumného
a nerozwáhlivého něco připsati. Job
1. 27.

Někdy je miluge Přá-
telů máše, chce ge mít bliže sebe; a
ač my ge také milujeme, a sšebau by-
chom ge rádi měli. On wssat přední
tím práwo máge, a lepšíj ge opa-
titi chtěge, než s námi magi potěse-
ním, nedá wě přičině na nás, toná
wůli

měli svou pšedce, s kterauž my, ne-
 chcemeli ja záviděch, v Dobu Prá-
 telstvích, v Přátelství svém v Bo-
 ha posláni, milují bhu/ spokoženi
 bhu máme. Kdo vs tatě (mysli

bŕhi máme. Kdo vs také(mysli
ti sobě máme) nemělš Pán Báh té
přičinš, onš Maudr: 4. 11. napsáno
Ze něčeho š prostřed hrštnjšů wy
chválni pospíšš, aby žlost netmě
nila rozumu geho, a těš nepodwe
dla duše geho. Nebo y našši ti

dla duše geho. Nebo y nassí ti
 mili Prátele lidé byli, mohlo se y
 jim lidského nětro přihoditi; buď
 wrtost při Boží pravdě, neb sye pád
 něgaty: (Nebo gatý se tam prawi,
 nestlechné mámení, y vyptímý v
 mysl přemracý) zčehožby y náma buď
 spolu pád neb hanba, neb jámutel a-
 spoň, pogri mohl. Což Pán B: a
 toľto wšewědauch předzvěděl, pře-
 deš za předštel tím gegich nebezpe-
 čenstwi, a nassí jálost. Krátce

čestný, a nassi žalest. Krátce
mluvte buď ono cokoli, Pán Bůh vsi
proč to učinil; na tom přestáme.

III. Nelyplamějši k trpělivosti po-
moc tato gest; Aby člověk saudil, že
wezdejší tento život není k tomu,
aby stále trval, než toliko gest progi-
ti a neb prospěšení k životu tomu, kte-
rý trvati má. A protož přáče-
le musí že nás neodešli, než vteďší
toliko tam, kamž y my brzo (necht se
nám gen dlouhá chvíle nezdá) ja ni-
mi pugdome, a s nimi se zase shledá-
me: A tu repra bude stáky byt, a po-
těšení tovaryšství, genuš smrti na
věky přerže věmíti moci nebude. A
témto slovy aby se omykali křesťané
obzvláštně potěšovali, porauč
Duch Boží 1. Zef: 4. 18.

Poslední zvěst

Aby člověk oskřeni své mectičauš.
báti znal, a před nira Smotitelu
srožm se mšil, pštil a roznáwal; ká
žní dělowal, ja milest a prominutí
dalšího trestání prosyl. Nebo
poněwadí hříšni gšme před oblíbené
Božim, slusši při každé na nás dobra

E

čusj

žugien táznice w seboch se vbednanti
hlichu siohm potucu připsati, a
Pánu Bohu se winnu dáti.

Kdo pobožnějši nad Joba? gehož
ne pro ztrěstání hlichu, než pro vy-
vrubování upělivosti, Synobau
namššiwil Pán Bůh? a wšak že se
winen dáti nechcěl (ačkoli sebe wini-
čemž jím swědom nebyl) bylbý sijn
brzo zamedl, gaž i oně tuž? Boží že
čt. Co laud mng žrussiti chcēs z
co mne odsaudis, aby sebe sám o-
sprawednil? Job 40. 3. patrně gē.

Dobře tedy učinil Dawid, že tdyž
gemu smre syna geho žwěstowěna
pro hlichy geho, plakal a modlil se,
a postil sedm dní. 2. Král: 12. 16.

Dobře y ona Sareptánská wdowa,
tdyž gi w přitomnosti Eliášowě syn
vnikel, že Jobě hlichy swé na paměť
přimedučtella; Přissels se mně
Máži Boží, aby mi připomenul
hlichy mé, a vmočil syna mého
7. Král: 17. 18.   Doforně se mē

o Věštění w Sýrobl. 27

1. v Dreni. tónj gi Manžela a oba
sunn mal Wán Wáb: Protož ketta.
Dětkoři naplně mne Wšěmno
haneč, wysšla jsm ošud plná, a
až zase mne prázdnuu přivede
Hospodin Kut. 1. 20.

2. a pak Wotora ačeli w seden gi,
a wysšal y zemnickým swálohem se
pronášti, aby Bohu y lidem známa
byla: gmenowitě náležitým truchle
ním a pláčem. Děmž Syrach wy-
přige, posud a gasky se nad mrt-
vým žalostiti mělo. Syr: 38. 36.

Pobožnost třetá se w Sýrobl
pronášeti má, we třem zálež.

1. Aby člověk, gestliže přiel neb
přácelé pro něj truchli, w dobré nadě-
gi stonal neb stonali, Wánu Bohu
za to poděkowal, že ge milosrden-
stwjím swým až řechl tomu, řech
konec gest wysšho nebezpečnější, w pro-
modit.

Pakli w jlé naděgi z
Sestra sešli, neli Pobožnost opla-

E ij. fá

támati gich, a sobě příklad gegich t
wštraje bráti, at báni Boží sobě
jim slaužiti.

Tat Dáuid po smrti malého sy-
nácta svého, gakošto newinněte, do
domu Božího šel, a Pánu Bohu
se pomodlil, a přigda smutek složil.
2. Král: 12. 10. Ale tdyž Ab-

solon w hřistich svých zahynul, ptebo
lestně nad nym nakital, wuřowaw
by možné bylo hrob geho zalehnouti
aby onen pro pokání zůstat byl
mohl. 2. Král. 18. 33. Ten tdyž Da-
uid pokorně a tužebně se modlil, aby
dusse geho s hřistijky nezahnowal
Pán Bůh, Psalm 26. 9.

Za tím šetiti má člověk, aby sobě
Pána Boha tím, že genu pátely
(budte oni pobožni neb nepobožni)
bře, neostlivil, ale tím více kněmu
se winul a tlačil. Hrozně se
wčey Král Saul dopustil, že tdyž
mu lidské pomocy nedostačowalo,
on také o Boží pochybil a sobě jau-
řal: Protož na těle y na duši zahy-
nul.

o Potěšení w Sprobt. 29

mul. Alle blahostawent věnit
 Dawid, že tdy ho Dtec y Marfa
 opustil, a on w vřostí na pravo y
 na lewo se ohlédage, žádného mey
 lidmi, kdožby ho našel, omšem se vřci
 chřsti, nenalezat teč: Protož (pry) křo
 bě woldem Hospo dine, tys dauffá
 nj mé, ty dš mug w zemi žiwých,
 Psalm 142. 5/6. Tak věmila Judyt,
 tak Anna, že tdy gim Pán Báh
 manželj odgal, ony se tym wraučně-
 gi Bohu křlužbě oddaly, o giné žew
 mčtj tak nestálě potěšeni giž nesto-
 gice. Judyt 8. 5. ěuf: 2. 37. Tak
 věmila ona pobožná Melania, onij
 piše Jeroným Sw: že tdy gi ged-
 noho dne manžel, a na ráno hned
 dwá synowé spolu vmteli, padla na
 kalena, a ruce žhuru pparossi křlla z
 Wolněgi tedy tobě slauřiti budu Pa-
 ne mlg Běhřti, poněwadž mi wezdeg
 ři má potěšeni od gimáš. Mávo-
 dobně věmila Swatá Matrona, Alž-
 běta Landtrabina Euryňská. Nebo
 E ij. křpř

řeký ať Pána gealho Pán Bůh m-
 žal řekla: Aby jím zůstati mohl
 milý Manžel můj, žádného pro-
 středku vřiti se nepominula: poně-
 vadž pať mi za Boží vůli odgal
 gest, nestojím aby mi zase nawrá-
 cen byl, nesmrtného magje cho-
 tě, s kterýmž od té chvíle wolněji
 se obrati moey budu.

Následování také hodný přímý pří-
 klad zapsal Aeneas Silvius w Kro-
 nyce České o Králi Wáclawowi; je
 přemoučen gla a wogsto jirarito, a ga-
 řu vřezeni zůstáwage, a tážán bny
 galby se měl? Odrowěděl; Někdy
 képe. Nebo řeký sem chřestem lid-
 ských pomisecy odeššad byl obli-
 čen, sowa sem na Boha zpome-
 nauu chwiřku miji mohl: nyní pať
 zewšeho toho gla polečen, nemám
 co by mi zawazelo, na samého Bo-
 ha myšlím, a wiřicu naděgi na
 něg

o Potřesni w Sprobi. 31
něg posladám, kterých wim že mne
neopustí. Degž Wáh aby msi
elni oslytali podobná myšlení měli, a
řdž gím na zemi Ptárel, Ochránců
potřesňowárelů nestáwa, toho na Nebi
řim pílňegj sobě hleděli. Dleboť to
w jármutech s prawěmu oduššeni
a potřesni, prawá gest cesta, ta sama
gediná a jáduá gina. Dlepesleby,

V Dověrnosti tu pá-
nu Bohu potřebi, aby ho sobě člověk
dobře vysládal, a cele věřil, že Pán
Bůh sám dobře míní: Že je wi-
gaf a čím gemu tu vgmu nahraditi
a za dobrého Přitele lepšího třebaš ge-
stě dáti, a tak směnu toliko gemu vži-
tečnou je učinj: A neb je místo zro-
něnšího toho potřebj, do duchovní-
ho vžitečnějšího geg zaměstí chceš a
neb vždy něco spasitelného, by ou-
tomu y nerozumáš je obměšši.

Přicházejí předce za tou Syno-
bau gata nepohodli, nebezpečnstvi,
třásti, Což nám na tom? Poslaň
Elij. nám

nám toť Modlitbám, t horlivosti a
t štám těla, kterej gsau libá Bohu
obět, (tedy i srdce štrausseného pochá
zeji,) až ge do své láhvice schová
vá, Zalm 56. 9.

A mezy tím o
puštění nitdy tak nebywáme, ažby
chd zhynauti museli worápeni svěm:
proto je w Synobě své wěrnějšiho
máme opatrowníka, než bychom plně
Svět neylepšich Přátel měli.

Báh gmenowitě sám se Wdowám
Synockám a wšedněm opuštěným
za mářela, Dice, ochráce Krále, wyhlá
šyl a gim t sobě w dč s sauzeni wolati
poručil, že se wame aspomáž, zoslibíw.
Dítěho je tu nenedostává než wiry
abychom za pravdu a Amen řeč Bo
ží měli.

Wyšetřil to Dawid
že od Swěta opuštěni a Boha za
Ochránce sobě beranč, na dewšecky
kreki tkeba Knížata a Krále za Přá
tele magi, štastnějši gsau. Dčemž
se Zalm 146. přešpíwati, a wábec to
ho každě tde saudu a pobožnosti nět
to má, sám posetřiti má; a že tak
w praw

o Potěšení w Sprobi. 33

w pravdě gest, s swým potěšením to
sledá. Protož Dawid řekl:

Kohož bych měl Pane na Nebi
from tebe a na zemi w žádném
mimo tebe libosti nemám, Zalm
73.25. A neb (gaf) Suteráns jsi m-
klad) Kdž tebe Pane mám, Nes
be, Země nic nedbám.

Wlaze kdo na ta místa vř-
gde? gaf tě taková sta
stně oštalh?

Kapitola V.

Gaf se k Opyřalým msti a
chowati?

Měně napomíná Zalm 41
Slahoslaweng (pry) kdož
prožřetedlný laud činí o chudém,
w den jly wyswobodí geg Hořpo-
din. Ne tak, gako Zoborvi ptá
telé činili, kteří po wšeckem čas bdy
geho celiko naň hleděli, pro gakan geg
nefle

nejslechetnost Váh tak tresce, woble-
damagice: Jádný se pak nemypil ani
hadru něgakého k přitvrdí van, a wýti
ráni takowu poskmanat. Pro

kerž neproškeredlný saud, a nehtost
gegich, Váh se na ně rozhněwat, aniž
ginat, leč srie Jobowu přimluwu k
nim wtozen býti chrť, Job 42.7.

Proškeredlnost pak ta a přimlú-
wost k chudým a syřm lidem we
třem záleží.

w Citedlnosti srdcem : w
Potěssenj slowem a w Po-
mocy skutkem.

Citedlnost w tom gest, aby-
hom sldomi takowými wrypnost mě-
ti, sřdečně gim toho Božího přepuště-
nj nepřegice.

Potěssenj w tom, abyhom při
wětiwými řečimi gak wmyne i jámu-
tu ge wyrozowali, y namoštěwowa-
njm wldnosti dokazugice.

Pomocy, abyhom gim w
sker

šormancei; rade včijeli, v bejvrami
jašdvali; v dyudeti jašdvali, vngfo
rvali, dāvali: Cumtau gat porče
ba tafe, raf se gich vyimati.

Biſcho toho nenydofonalegſſi pſi-
klad na Kryſtu máme: Kterž vſe-
oſykela u Naimſſau Bodoiu a Mar-
tu, a ſlyſſem gegi pláč, a ſpachſem ſly-
nenypru tñj miloſtydenſtvyjm hnuu byl
(tak prawi Ewangeliſta Luf : 7. 13.)
potom gi ſlowy pſiſwětitelſkym poſe-
ſſil, neplačij: Napsledy pomohl ſu-
ſtem, žiwěbo gi ſyna namorámo.

Když Marja a Maria po bratru
svém Lazarovi oštekly, přišli mno-
zí z Jeruzaléma těšiti je, jakož i
šlani skromy, dále nemohouce. Pan
o geho smrti svědka, také tam přišel,
a jarmaucengch porěžoval, s Mar-
tou o Wzestupení zmrtvých rozmla-
naje: a když gegi sestru kvoliti, a gi-
ně také když křetiš sm byli, plakati spa-
stili; pravši Ewangelista, že jaslonač
duchem, a skormaučil se až y plakat
sám. Naposledy, w mnoh to ma-

gezmrewošch geg wstisyl, a smarc-
 nych osytalch skutem potěšil, Jan
 11. Job měl svědecwý, že wyswo-
 bozował chudě wolačichho. Syno-
 ta a Wdowu, a Dicem bywał nu-
 nych. Job 29.12/13/16. Dawid po
 smrti Saule, ačkoli swěho nědy ne-
 pšilele, ptal se wšak, gestli tdo po-
 stah; domu geho, aby gemu učinil
 milosřdenstwi Boží, gakož y učinil,
 doptaw se Wšifibozeta. 2. Král: 9.3.

Když tak nečinil Achab, ale gla
 tyran na Synobu poddané přiwodil,
 a Synotum staty odgimal, a kazy-
 ho Důh a wyhlabil kmen geho
 Nebo Synotum, Wdowám a osy-
 lým lidem vbližowati, za neyčes; a
 neodpuštědlný hřích Pán Důh pe-
 tladá; gah; se o tom m; w Dismě
 Smatém čte. Protož se Job báwal,
 řdyby se na nužně nahě diwal, na
 Synotka optáhal, a oči Wdow ter-
 mauil, žeby geg Důh setel, geho
 (pry) welebnosti nikolibych neznil.
 Job 31.27.

Gaf se k Osprávným míst. 37

Kdo tedy od Boha seřazen bývá nečte
Jobova, Dawidova, Krystova, a li-
dem bjeňm, sice sobě winšug,
a skutkem oskřehg.

Kapitola VI. O Rozdile Syroby.

Správnými lidmi vůbec Syrol
ty tolko a Rdoxy nazhva-
me: ale vlastnost toho slova Syroba
a jeho to kap: 1. položená deffinich,
sicegi gde; amenowitě na wšecky, kře-
tj, porkebných ptácel swých; galkch-
koli zbaweni gsau. Podle če
hož toliteri Ptácelé, toliterá Syroba
bude.

Gsau pak Ptácelé, gedni tělesni a
widitedlnj: druzj duchownj a newidi
redlnj.

Widitedlnj gsau nassi spolu lidé,
bude frownosti a rhibuznosti s námi
srozeni; gako R: dičoré a dity, Bra-
ti a Sestry, Manželé, etc. a neb sro-

D. 14

láškau, Pominnosti, Džhranau náter
jawazánj: tamž wtmáležegi. Hospodá
tawé a čeládky, Brchnosti a podda-
nj, Zpráwcowé Chřekoni a posluška
či gegich; též dobti towarysti, spolu
losnj w wřabu něgatkém: Summau,
na tó nám pomoc a porěšěnj záleži.

Newidědnj Přátelé gšau,
Wáh předně neysarchowáněgšj přitel
wšech lidj; a potom Angelé ge° Swa-
ti, kteříž také wbláštj gšau milownj-
cy lidj, dokud ge po cestách Wójšj
tráčeti widsj.

Widědnj Přátelé dwogim spri-
sobem straceni bhwagi: Dokonále a
Ddopolu. Dokonále sřze smrt:
Ddopolu sřze wzdálenj seod nás, buď
tělem, gako bhwá w čas wyhnánj, ja-
gerj a jagtj někam; a neb srdcem, kónj
se láškau a milowánym od někoho
odwrátj. Dbože to, prawjm, je odpó-
tu Chroba gest; proto je tu gestě ja-
se nalezeni bħri mohau, a bhwagi ča-
sem.

Wáh pak a Angelé zra-

eni

• Co ať polarvad o Etyrobě prave-
no, se w nich nřm tēm Etyrobny dĩa m
se wzrahuge. Dřnyj po rĩanu t

se wzrahuge. Dłuj po rżnu t
nim se přiblidne, a o gedně každě u
Cyrobě : ase, To a gal rěčtá gest:

Proč gi Pán Báh dopaustil. Co
ni činiti, a čím se těšiti. Bať se k ta-
žnému Dnykalému mni: vtráskoti se
povláše, tať rotiž co se obzvláštňho
geštr bez opřetování vtekných
rčej věry, pověditi mŕše.

O Wdowstwy, Wdowch
a Wdowach.

Křesťanství tímto gest přirozená
 k vůči. Nebo všeliký pod
 Nebem tvor wine se k své rovní
 a každý živočich mluve podobný so
 bě dle Syr: 13. 18. Proto je ge hned na

ročátku sám Strachel tak po dvan
 spěšad, a človeka tak: pildar ge-
 mu mmo in pirogenau, kterau s
 homady společnan má t své době ná-
 tlenosti, Rozum, aby Domayšeni
 toho t sněmu porěšení gat vjivati
 webel; a nadto gessit zavečtil to mo-
 cizm rozlajem sřizim, aby dta u ged-
 no byli.

Gat tedy je bez bolesti
 audoté gednoho těla rozchvnuti ne-
 mehan; tat Manželi n-ěmch rozr-
 leni bez bolesti břit nemůj. Zvláště
 gessit se pedakit bylo Manželski, a
 Manželé negm gedno tělo, ale také
 gedno srdce a gedna duše spolu byli,
 in se na presto t smrti rotná, tdyž ge-
 den druhého má oželeti.

Alle což v m Pán Vñh sandu své
 konage, t Strachm sřizim došange
 milosřdenství, a poustřawagichm
 připomíná smrtedlnost gegich, a vči-
 tráiti sobě darů sřizich, a obrach t
 milotřáni sebe negm je, a prubuge tr-
 pětivosti, gat gř prvo připomenuto.
 Džimo to pat mřká gine obzřelajmi
 vř

O Wdowech a Wdowách. 41
ptjiciny.

Někdy je chce dát lepšijho Man-
žela, neb Manžellu, prvnjho bře-
preč: Gato řdyj Mlechernau Abiaail
Dawidowi dáti chřel, bláznivýh Dá-
bal musel vstaupiti. 1. Král. 25.

Někdy na proti tomu, něko^v chřege
za pokutu hřicha, a neb na prábn cmo-
sti, nevhodného dáti, prvnj vstaupiti
musí.

Někdy je Pán Bůh ginan osobu
zkřídil, s kteraužby se někdo i staral.
Dokudž pak ta neodrostla, a neb šec-
čas nepřijel, na sen čas genu byl při-
dal ginan: kteráž řdyj onano dospěje
jase vstaupiti musí. Tak se po-
božné Sáke stalo, kteráž pobožnému
Tobiáššowi ozložená bytosti, dřive
než on odrostl a se našel, ginan sed-
mi gednomu za druhým zasnabená
byla, třetě rošťal mšickni vstaupovati
musel a Panna Břova tomu ko-
muž Osudem náležela dochována.
Tob. 6. 22. Podobně Kuz
Wdabstá Božim vloženim Bojorvi

ja Manžetu: sbrána byla, aby Pra-
báha byla Pana Gejše: Kteréž
Boží vloženi měli dojeti, musela y
Božomí první Manžetka, y gi prv-
ní Manžel Chelion vmtjet, a ona se
s Echyni svou Noemi do Welléma
dostati. Kuc: 1.

Někdy je někoho chýšm dětem ja
Dce neb Matku dáti chce, spravním
Manžetem neb Manžetkou rosluču-
ge: gako, aby Jozeff pěstunem byl
dětátka Gejše, nemohlo se to gdnáč
stati, než aby prvé ovdowěl, a Marya
gemu na to místo zasnoubena byla.

Někdy také pro hříchů Pán Bůh
Manžetky roslučuge. Ku pří-
kladu, na Ehámar dwaťrát Wdow-
ství dopustil, proto že Her a Dnan
Manželé gegi bugnosti a homadství
wjce, než pravého Manželství hledě-
li: protož i bil ge Hospodin 1. Moj. 38.
A tak Summar wšdycký má Pán
Bůh gisté své přičinn, proč to činí:
Na kterauž Božšťau prozřetelnost
pobožní Manželé se spauštěgice, mo-
haz

o Wdowech a Wdowách 43

han a magi y takowě své pŕihody tr-
pělmě gaŕo žruŕy geho pŕigimari, cele
ſe. Miŕoſrdenſtwi geho důvěřugſce,
že to moſſe coſ činiſ ſdobrému obráti a
wŕŕwede, by nad gegich rozum bylo.
Meŕy ſim moſſat má pobožný a ro-
zumný Wdowec neb Wdowa (poſtudž
je to lidſtſim ſaudem wŕſſſhnanuſ
máſe) bedlmě ſauditi / Co Pánu Bůh
ſim obmeſſſi? Poſlechčičiſi gemu, čt
pŕiſižiti chrěſ?

Geſtliſe Manſelſtwi bylo nepoŕeſſe-
ně pro gaſččoli pŕičinu, a neb je čaſo-
wě iſi a nebezpečný gſau gaſččoli
ſpáſobem; má ſobě Pána Boha taſ
wŕſſlādati, že ſim ſwazku toho rozwá-
žánim, gaſo bŕſimě jného ſiſal, aby ſo-
bě wolněgſi byl: ja čej, Pánu Bohu
poděkowati ſ poſerau moſſat, bážni a
tŕeſenim, nenj nenáležiti.

Paſſi Manſelſtwi bylo poŕeſſeně,
a neb gemu. Zowaryſ žiwota ne w-
čas nēgaſ odgaſ : pŕigiti to ja kážen
Boži, a Pánu Bohu taſě byt ſplá-
čem bylo, poděkowati.

Druhý, má vobožný Wdowec neb
Wdowa smlaumou včiniti s očiama,
nšbrž y mysl na vždě mnu strany vo-
hlomí druhého. Nebo gestližet

Duch Boží chce aby ti kteříž jeny
magi byli galobn gich neměli. 1. Kor.
7. 29. Dvššě tedy chce, aby kteří gich
nemagi, čistoty těla y Myšli ostřihali

Čterj, magi nebžti krapny k nově-
mu ženění neb wdávánj, gal pro lidi
tak sami pro sebe, ať y pro Boha a
smědomj. Pro lidi, aby mpo-
wluou nevběhli. Pro Boha, aby

se prudce kážně geho s hřbetu stáasati
nezdáli. Pro sebe, aby vospichánjm
nětco nepřehlídli. Nebo gestliže

k prvnjm ženění neb wdávánj bed-
livě^o rozmyslu potřebj, osřem a mno-
hem více k druhému neb k třetmu.
Wčemžžn každý Wdowec neb Wdo-
wa sám sobě křsť straze býti měl.

Nebo byloť prvnějšš manželský po-
řstěně, křo wj zdali se po druhé tako-
wě? A tu bude pozdě bycha koniti.

Paťli bylo nepodatiš, potřebj mřšliti

aby

o Wdowcých a Wdowách 45

aby tñž znovu neoběhl, a míti se o-
patrněgi a neřvapiti na se. Někdyž

Šťastné myšli to na sobě obdržet
člověk, nejlépe gest na ženě, neb to
dávání nemyslí více: přeuwadž
(podle vlastního zkušenj gestj)
Manželský tak mnoho nepohodli ga-
to pohodli, často pak wjeť s sebou ne-
se; a Duch Boží igewně praví: s
dobřeby bylo nedospřati se ženě, a
komu není nauze, ale to moci má
wlastnj wůli swau, napomíná aby
sobě toho daru wáhl, gjm od sebe
nestřkat, a dobrowolně se žale s
swobody pod gho nedáwal 1. Kor:

7. 1. 37. Kteréhož wšak slova po-
něwadž ne každj (gati di Kristus,
Mat. 19. 11. chápá; nevímeť Duch
Boží ládněmu ošhola: Wdani neb
ojentli se doweluge, toliko w Pánu.

1. Kor: 7. 39.

Kapitola VIII.

OWDO

O Wdowách obzvláštně.

Moemi ona, kopy po Manželu
 Concordowěssí, a dwau synech osy-
 kawssí, s námými se shledala, a oni
 gi přivětiwě vřeměssim gmeinem
 witali, kella: Nenazpřezte mne
 Moemi (t. milostnau) ale Wdara.
 Nebo hořkostj mne naplní. Hspos-
 din. Kucj. 20. Což podobně řa-
 dá Wdowa o sobě křati máje a má.
 Wdowadř Wdowstwi nic uenj než
 Wdarah, točj hořkost: Swědčj to Pi-
 sma Swatá, takowé o Wdowách ga-
 to o lidech jarmaucených wšludy
 jmjntj člnjce, swědčj y častě žlussenj,
 že Wdowstwi řěssj gest, než kcerětoli
 gine Dřstens. A to pro čli Pjčjny:
 gmenowitě pro wlastnj Čestnost, pro
 lidstj wšsecčnj Gazy, a neljostiwé
 Erdee. Ale proti tomu třemu moe-
 né magj Pisma porěssenj, gestliže ho-
 gen šestřit šřěgi.

Čestliwě je gest Wdowstj wu-
 sob

sob, není dít, poněmadž Manželstve
společnosti přirůstly. Ale muse-

gi tu na Bohu více než na swau wu-
li hleděti, kteráž ge, potřebu toho wida
objadil, a wtu samotnož zawedl.

Takž gsau w pravdě negedněch Man-
želstwach nepohodli zproštěny, a wol-
něžsi sobě učiněny, tělem y duši,
státě y gměním: tak že giž gsau Pan
y Paní wěch swých, giž gim není po-
třebi leč Bohě a swědomijm se wázati.

Ktož gest Starý gegich, wěstsiho
a wěacnějšsiho coly nad Panenských
y Manželských. Gat jagisté s Pa-
nenským stranu zdrželiwosti a čisto-
ty, tak s Manželským stranu wedení
dítěte (ač měli ge třerá, neb máli) se
srownáwá.

A gest nemalá čest
dám, čeládku, a dítěto zprawowati: což
ja žiwobytí swého Manžela řídil.

Prorož Wdowu gakožto giž w Bohu
stole wperwiceň a z cwičení propustě-
ně, gat Pána tak manželka ja Wistry
ně se od Duchu Páně předstawuji.
1. Tym: 5. 10. A Krystus P: na Swětě

byť, nečteme aby kde Pannám neb
 Manželstám slaužití sobe dopustil, a
 do gegich Lomů pro všití pohodlička
 se vchylował: ale Wdowý tým ctil
 Jan 11. 5. čis. 8.2. Apostolé také
 k službě Swatým toliko Wdowý brá
 wali 1. Tym 5.3. Někdy E: Pavel
 Tymoteovi poručil, aby Wdowý
 w počtiwosti měl: 1. Tym. 5. 2.
 Tím tedy wšáctnosti Stawu toho, w
 kterémž se postavil Pán Bžh, žestě
 nosti se pobožné Matrony wytworwa
 ti magi. Až y příkladem přede
 šlých Swatých Wdow: kteréž ne w
 pláči, ale w dobromi slnosti, trávěwa
 ly dny Wdowství svého, ochotně a
 wessele Běhu y lidem slaužila.
 Jindy Medcerná až w přecná, krásná
 mladá Wdowa byla, a mnohý gi k
 Manželství pohledávali, nechčela
 mstat Wdovského stawu změnití:
 slaužila tak Běhu až přes sto let wě
 tu své s poručěním: Jud 8.6. 16. 25.
 Anna podobně Sedm let od Panen
 ství svého s Manželem wytrpěti, gi
 něho

o Wdowach obzwláſſině 49

něho neřádala, trwola w Wdomstwi
swém přes 80. let, staužecy Bohu
dnem y nocí. Luk. 2. 36. 37. Pročby
tedy y jiné pobožné Wdomy gestliže
ne wesele, tedy aspoň trpělivě staru
swého neostřihaly?

Co se křiwí a nářků, na kteréž sy-
te vbohé Wdomy často nářkagi, do-
táče; Prawdat gest že i Wdoma
Cyroekú lidé sfortedni zystú swých
rádi hledagi, lſti y náhlím o wěcy ge
gich ge připrawugice. Ale proti to-
mu pewně magi toto troze porčſſenſi.

Předně, že Pán Bůh o nich Wr-
chnostem Swěta zwlaſſenſi a přſſſné
poručení s welikými pohrátkami vč-
nil / aby gich oni sami nedovůſſowali,
ani vůſſowati nedowůſſeli; Wyz.
2. Moq: 22. 22: 5. Moq: 24. 17: 13:
1. 17. Gſau tedy osoby Prywilegiem
oparſſeně.

Druhě, pokudžby Wrchnost aich
zastáwati zanedbáwáa, ſlibil se sam
o ně wjmati a gegich mocným zá-
stupcům a mſſitelem býti, Salu 66.

o Wdowách obzvláštně. 51
nemiděť se spravedlivě opustěné
ho, ani semene geho žebrau chleba,
Psal 37.

Sci Paragi sobě někdy někeré, že
před Wazpkem lidstvem pokoge mjet
nemohau, ale ty tž o sobě fletet a
žvanic dosti slyšeti musěgi; bez čehož
tyc nebžvá. Ale to (gestliže gen něga
kau wžržiosti srau samy k tomu wfi
čim nedawagi) neměšti gest, od lidi
a lidstého sandu sauzenu bžti, gals
teti S: Parag 1. Kor: 4. 7. Kdo se
lidem žehálněm tětí, nemagi co dě
lati, leč o lidech hubau tcaup, wžb-
há? jdaž n wdané bez toho gšau? To
tedy ničim gest, swědomim swžm a
ne něčim tětmi, kaž pobožn, ow-
šem pak sšlechmá Wdowa, spravo-
wat se ma: lidstěch pak žytcěhch
žwanic, ani neposslauchati.

Powinnosti Wdow (mimo to
w předcházející kapitole vřazané)
tyto gšau.

I. Sstrany sebe: žwet tč, g, a v. r
E 4. 799

pro věsti, tak jako Jude, o něj se
 svědčí, že neuvěřila žádnému svému,
 a že se přepasovala jiní, a Wdostřé
 ho svého raucha nikdy z sebe nestlá-
 dala, a posilovala se po všecem dny
 Wdostřím svého, očteli bohatá, hog
 nost svého magick byla. Jude: 8.5.
 Ona která jest rozkošná, ta živa
 gluc vnikla, dj Sm: Pavel 1, Tim:
 5.6. To jest, která se v rozkoši ho-
 domá, hru, zabývá, tovarnšeni vy-
 dává, toho na sobě je vsrdy Wdo-
 mau není, ale musí její po bůžnosti
 se pustila, dořazuje; čímž se snadně v
 stud, v bázeň, Boží, v dobré gméno po-
 trácuje. Prorok toho jako jedu vř-
 tati, vážně, tisse, mlčelivě a vsseltat
 středně se mluví slechtem Wdo-
 mām náleží. Středně praví, a svo-
 řně, vchození mezi lidi, mteči, v šat-
 ťnu wadle a píš.

II. S stranu Boha: S lauziti ge-
 nu pilně, nežli to v Manželství
 to v y jiné rozržitosti lze bylo.
 Jeho Apostol dj: Wdaná přeu

o Wdowách obzvláštně. 33
ge gakhby se libila muži: Nemožná
pak, gakhby se libila Pánu: I. Kor:
7. 34. Kteréžto Boží služby weliká
částka gsau Modlitby; kteréž Apo-
stol obzvláštně Wdowám poručí,
aby na nich dnem y noč trwały.
I. Tym: 5. tak jako Anna Swatá,
Luk: 2. 37. Pčinálejši k tomu y k
sem Swatých čtení, Psalmů a psnit-
ček duchovních částí a horlivě zpívá-
ní, vše Pánu Bohu k slávě a pro-
spěšeni duše své.

III. Sstrany bližních Wdovy po-
winni gsau; Předně, Pannám a
Manželtám ctnostmi srovnati. Nebo
vzhledává-li toho Pán Bůh při
Panně aby byla Swatá tělem y du-
chem, I. Kor: 7. 34. a při Manželce
aby magie manžela, byla gakhby he-
nemila, wtěž kapitole v. 29. Cita wi-
ce při Křesťanské Wdově taková
swatost a čistota nalézati se mázabr
gako swjce ctnostmi se kypčela, a
mladší, gakh ženám tak y děvečkám

ja pŕecadlo byla.

Zatím porauči Apostol, aby
 Wdowa pilná byla mŕselitého dobrého
 ho skutuzbud strann Almužen a ště
 drosti k chudým, máli odkud, a neb
 strann slaužení bjdňm, 1. Tym: 5. 10.
 Zat Judyne chwálu má že i staru své
 ho dobře činila. Zat ona chudá Wdo
 wa od Krysta schválená, že štědte-
 ſi Almužnu než boháči dala. Mar:
 12. 44. Zat ona Sareptánská, tím po-
 sledním kusem chleba s Eliášsem se
 živila: 3. Král: 17. Zabitá dělala Su
 kně a roždávala chudým. Skut: 9. 29
 Gafáš k chudým potřebným věinli-
 wost obzvláštně Wdowám / kteréž
 dítek nemagi, a starci magi (gafó Ju
 dyne) pŕináleži. Nebo se jim Synra-
 chowo napomenutí trefuge: Dŕl-
 wé nežby umřel, čiň dobře: Syc
 zdaš gíněmu nepozustawš pŕač
 smŕch, a vsyli svého za podjŕ.
 Spr: 14. 13. 15.

Naposledy znamenati sluší, že
 Sw:

o Wdowách obzvláštně.

Swatý Pawel o Wdowách mluví,
 1. Tim: 5. dvůg gich rozděl vložuge.
 Předně je některé gsau pravě Wdo-
 wy; jiné Dopolu. Dopolu wdowy
 nazývá, kteréž Manžely solito strati-
 ly, Ptácely jiné. Rodiče, děti, Wnu-
 ky magice: a těmi porauči (mláště
 dětám a Wnučkám) aby oně pletí mě-
 li, v. 4. Pravě pat Wdowy nazý-
 vá, kteréž giž ani Rodičů, ani dětí
 neb Wnučků nemagizale pravě osa-
 mělé gsau: a těmi porauči msti patke-
 ni k samému Bohu, v. 5.

Zatím smínku činí o Wdowách
 starých, a Mladých. Mla-
 dce gsauli které bůgnt, porauči aby
 se zase wdávaly, děti rodily, a hospo-
 dině byly, v. 14. Staré pat aby se
 k službě Pánu Bohu oddávaly, do-
 bré skutky činily, bídňm posluhova-
 ly, mladší moudřovaly a sformu po-
 božnosti na sobě vložovaly, v. 10.
 Všechněm pat Wdovám wtezně
 je pobožně, míse, pokorně msti se sluší
 giž vložáno gest.

56 Kap: VIII o Wdow: obzwo:

Kteréby pat Křesťanské Manžel-
ky owdowění se bály čím dobré gest
into tki věchy na pěči mít.

Gedno, aby Manželky své milowa-
ly, a gich sobě wážíly jako dani Bo-
žeho, y ja gegich zdrowi a žiwot pilně
se modlíly, tak aby gim gich pro ne-
wděčnost Pán Bůh neodgal.

Druhé, Aby rosak Nebeského své-
ho Chotě Pána Gejisse wyšlehi milo-
wali, tak aby on zanedbáwán gsa, to
což gemu neviněkau lástau předsta-
wugi, odgsei nebyl přinucen.

Třetí, Aby byly lítostiwé k chudšim
Wdowám a Sntočům, gim co mo-
hau dobře činily, janě se k swym man-
želum přimlauwaly, y Pánu Bohu
modlíwaly.

To třerá činí,
Pán Bůh gi s Manželem gegim po-
čěšeni dá.

Pakli předce Sy-
roba přigde, bude tjm gista mocy bý-
ti, že to na ni Pán Bůh ne z hněwu
ale z milostí pro zkoušení wjry a trpě-
livosti gegi depaušej: a bude gi ten
čtí tjm sněspředlněgši.

O Rodicích Osobách.

Natává se Manželství, je čím
 Pán Bůh a neb nedává pto.
 du života, a neb dáda odajimá zase:
 což Rodičům nemůž než bolestné bý
 ti. Jakob aedného je dvanácti
 synůčka zraim Ježíš, aenblil, vša
 kal, kamlil, ašf smrti těmět (1. Mojs:
 37.) Tak Rachel porům se nedala,
 plačecy synů svých, Mat: 2. 18.
 Ale mjrva Pán Bůh proč to činí
 gisté své ptičiny.

I. Nědy pro ptičinné o dítě pět
 wán, čím statku shánění a neb gímé
 na hledání: Gato řdy Huel msto
 Berncho přes Boží záponěd staměl
 dědicovi stroge dítám svým; y žil
 mu ge Pán Bůh do gedno (3. Král:
 16. 34.

II. Nědy pro zlé vedení a ptiči-
 nné školkování: Gato řdy Betelstá
 pacholata, a paubě namylle svěwol-
 nosti, ja Prorokem Eližcem povolá
 wali; pustil na ně Pán Bůh Ned-
 mdu

o Rodičech Osprávných. 59

chy nejlépe zná. Tak Dawidowa
 nečasně zplaceného Syna vzal, aby
 od bratří svých potom vřizky neměl:
 (2. Král: 12. 14. Tak Geroboámův
 syn Abiáš vmořenzproto že vysečen
 dům Geroboámu Hospodin smremi
 ohaňnými; Swěta zpromodit stro-
 gil. Abiáš pak dobré slovo měl
 v Hospodina, vzal geg častně, aby se
 počestně do hrobu dostati mohl:
 (3. Král: 14. 13.)

Rodičové tedy, když gim dítě
 mrau, mají mysliti: Kdo mi proč to
 všemohauco Pán činí? Snad žeby
 nám tu potřešeni, a gim na spasení
 vezdejší ten život nebyl, pogimá ge
 k sobě: Wále geho děg se, kterčž tishc-
 frát dál a gasněgi na wsecko hledí,
 než gá. Mělitby nepodařiti by
 ti, nechť sem bez nich: Nebo to lépe
 gest, gatk (Spr: 16. 4.) swěděl. Lépe
 owšem když dítě křtem Bohu od-
 dané, wnewinném swém wětu, a neb
 hne w době naděgi odcházegice, k Bo-
 hu se dostámagi, nežliby snad žiwý
 gsa

slane: od Směta a Dabla přelště-
m byti a Dablu se dostati měly.
Mandr: 4. 11.

Nehnuť se tedy, ale přijíť sobě
toho magi Rodičowě, že ge tudy Patr
Bůh y práce, y strachu zbaruge.

Práce w točení a cwičení dítě: kre-
ráť práce, že y těžká y nebezpečná a
nesnadná gest. 3. Pilem gest patrně; po-
něwadť co se při dítěech obměšťá a
přehlídne, toho Bůh na Rodičech wy-
hledává a mští; gaktť příklad Eli kně-
že wtzuge. 1. Král: 2.

Strachu
pak, w očekávání, podatili se dítě y či
nepodati: Kteréhoť strachu y nepo-
božněgši a nenostwjeněgši Rodičo-
wě okaušeti museli: ba wic oni, než
gini, proto že (podlé latinské přislowi
zvlášť jejich lidj děti obpěgně ne-
podatili bywagi.

Adamowi,
Noelowi, Abrahamowi, Dávidowi,
Joznášowi se nepodatili: kdo sobě lep-
ši štěstí slibowati můž? Nerlepe te-
dy s Jobem Hospodin dal, Hspos-
din

Din wzał, bud' gmeno geho pochwa-
leno / i / stant.

. Ale dy zarmanceny Dtec, neb Mac-
ka; djeté mé (neb djetn) mělo mi bari-
holi a podporau starosti mé. Kdo
mne w mé sešlosti opatrowati bude?

Odpowjdam : Když Anna nad
swau nevlodnostj natifala, tekl gi
Elkana Manžel gegi, Proč pláčeš?
Proč tak truchlí srdce twé? Zdalí gá
tobě negsem lepši než deset Synů?
1. Krá: 1. 8. Hle tělesný Manžel
za deset Synů se staraj. Zač te-
dy státi bude nenstarchowanějši ten
syrých lids Ochranec, Porěšitel Bůh?
Ten křehčj ptagichm se, Kdo nás w
starosti opatrowati bude? Takto
odpowjda; Gá wás ponešu až do
starosti, nýbrž až do šedin, gá sám:
Gá sem wás učinil a gá pěstowa-
ti budu, Gá prawjm ponešu a spo-
mohu. Izai 46. 4. O přemileg-
ššho a přewárnějššho opatrowníka?

J.

Kefnau

62 Kap. IX. o Rodičovpřa:

Reknavli ošykali Rodičové: Ale
sme s dětmi. svými rozkošné Kochá-
ni měli, to nám odgato. Odpoví-
dají se v dítkách nabeť sobě dítek
chudých lidí, ty opatrug, pěstug, frim,
twi, dadíť k obveselení twému tak
mnogo galo twé vlastnj hříček, a mi
mo to odplatu před Bohem budeš
míti slavenau.

Děti: Ale fimen náš a gméno ja-
hšne, segdemeli bez dítek.
Odpovídám; Nept. Takliby na robě
fimen twúg, suadby na dítkách twých
přestál: Dě tu roždil gest? Swět
proto že ty dítek nezanecháš, bñti ne-
přestane. Také nemjš ku porěše-
nilyby po sobě potomků či k žalosti ja-
nechal: Nebo Swět se roždyčny mění.
O gméno pak své lépe gest se starati.
aby w Debi známé bylo, nežli na zemi
kdež s tím. semšim. předece rošfecto sár
redlné gest.

Kráce mluvě:
dítek bráním Pán Váh Rodi-
če, zwolnějši a zručnějši
M. k. Debi činj.

Kapitola X

63

O Dufách osvědčých.

Kdožněžší: všežda se když
Pán Důh dutám malým Ro-
dice bře, a ony toom raditi sobě nev-
mégicm věkú, nenvěrněgšlich smáč
Kadeu, Wüdeu, Ochráncu a Opa-
trowníkú zbawem bšmagi. Ale
y ty magi petišeni:

Předně toto; Že když aim na země
Dce a Marek nestává, Důh se gim
ja Dce a Marku sám wystawuge.

Dcemž Pismo dj: Hospodin gest
Dce Sprotkú a Ochránce wdow:

Saln 68. 6. Zvláště gestže
pobožni Rodičowé vnsragice, djety
swé horliwšmi modlitbami Pánu
Bohu poraučegi; On se poručeni sw
toho wgimá a to swé ge opatrowání
bře.

Pod kterýmž opatroweni
sem čeho se semu nedostáváni bude?
Když někdo ja poručení a ochráncy
má zemského Krále, trauffá sobě že
debte opatřen gest a bšmá. Proto
že Král gisté opatrowníkú zřiditi má

Je, kteřížby na nás poyer dít museli,
s přisluhým poručením a pohrůžkau
aby se gimat nedálo. Ale Nebe-

ského toho Krále w opatrování Sy-
roctů, y pečlivost y prozkoušenost, ti-
šetrát nežli jest, než se jli tom na
Swěte nagiti můž.

Ten Br.
chnostem nižším takto přislu o Dsh-
kálch poraučí; Wdowu neb Syrot-
ka žádného netrapte.

Patli to
budete činiti, a om se mně molati bu-
dau, měre je gá wyslyšim ktit ge-
gich, a rozhněwá se prchliwest má, y
zbizi wás mečem, a budau jeny wáše
wdowu, a děti wáši Syrocty, 2 Meg:
22.

Wimó to pat můž a má
obyčej taguým stohm kizením gisté
Dsobu za Dchránce Syroctům po-
božným wystawowati: galo oshkalé
dšteri Joášowi, za pšstauný Jozabu,
a Jošadu j. Král: 11. 2. Wiffibozeto-
wi za Dobrodince Dawida 2 Král:
9. Dcerám Salffadowým za Protu-
rátora Megjše 4. Meg: 27. wzbu-
di: a giné giným po dnes.

o Dítětech Ošpatých 59

Zajm, gité gest, a ztupením (chce
meli gen s saudem na to pozor dáti)
stvrženě, že více a častěji dítětem
smrti Rodičů k dobrému nežli ke zl
bývá: Život na proti tomu ke škodě
toje než k vžitku.

Po třetí za-
gisté gť takomých Rodičů, gatkž Abra-
ham byl: oněmž wysvědčít Bůh, že
se vši pilností dům svou k bázi Bo-
ží vedl: 1 Mrog: 18. 19. Více gest Eli-
lenitých: v kážděm dítěti Dcei ho vad-
nou láskou a milováním a šfolto-
váním dítě na těle y na duši zamo-
žujících.

D což se mělo Df-
nša Finesowt swatě státi kdyby Eli
Dcei gegich časně byl vmřel, a on
otčina, neb by neaaké^o jukimého po-
ručníka, byli dostali? Neepochybně gť
že by se lépeji bázi Boží byli wy-
naučili, a ne tak bjdaě zhybnuli, gatkž
zhybnuli: 1 Král: 2. Dobře a Swatě te
Zymoreomí stalo, že Dcei Pohana v
malickosti strail: tceřž kdyby byl
zůstal, snadby on lidšy mluvěti m-
ke, v Křesťa a tceřowě před Nebem
F. III. Cyr

a Eghelwj wzácnoſti, nebyl přiffelz.
 Ale Pán Bůh Dce těleſného genu
 wjaw, duchowníſho genu dal Paw-
 la Ewarého. Ach gat to pět ná ſmě-
 na? Skut 16. Podobně Auguſtýn S.
 Kdyby časně nebyl oſytkal, řeſe by byl
 (wždy po lidſtu mluwjim) k tomu tře-
 muž přiffel, přiffel, on Dce Poha-
 na mřw. Wídáme po dnes, že mno-
 hým gegsch romaličtoſti oſykenj, na ře-
 le y na duſi dobře prozpjwáz proto že
 v Dřímá, Wacech, a neb ſyc v cyſch
 pod ewróſſi tájní gſauce, hned i mla-
 dí ſe bájní, poddanoſti, pracem, wči, a
 žních čiſtj, powolní, wſlidní, pracowt
 tí, ſmí, práwní lidé bſwagi: geſtroby
 rodičowé miltowánjm a rozmazánjm
 ſwgnraen Hſſſu, a powalečů žních
 byli nadělali.

Ale dſ Synroek: Kdyby moji milti
 Rodičowé dle ſmí byli, bylby mi
 twice ſtatku naſbromáldili, a gábnych
 lépe oparken byl neſ ſe? Odpowídám
 s Synrachem: Počátek ſwota lidſtě
 ho gi Ehléb a Woda, a Oděw: Syn:

29. 25. Na proti tomu Starci bývá
 začátkem vřech, lenosti, marnotratno-
 sti, lakomstoj, Summan jich věch.
 A protož co dš, gestližet Pán Báh
 naschwál proto Rodiče přeč wjal,
 aby tobě neshromáždowali? Znaga-
 rost, feby to y s gegich y s wghm
 jghm bylo? Nebo někdy Rodi-
 čowé bez paměti na dítěy hoi, prá-
 wě y neprávě Starci dobšwagice,
 gen aby dítěm mnoho nechali, y swě-
 domi wlastnjmu, vblížugice: což dušst
 gegich Apatnž yst přinášš, a dítěm
 tusa vřetu. Oni jagistě maličto od-
 rostauc, a že nahřaného Starci do-
 št magi rojinněgie, w řádnau počest-
 nau kážeš giti, řádným se zprawowa-
 ti nechti. A tu bývá jého počá-
 tek, wlaššet tdyž k tomu Madymačt
 (bez nichž křdo bývá) přisťaupš, a
 rat do wššš šepch: Ale co ty se máš
 tím wčením trápit: Zdaž toho
 nauze, nech iě školy, neb toho řeme-
 sla aingm: Wššat co ty po Rodičich
 po Dědomi, po Bábě etc. wezmieš, do-

Smrti toho nevratiš, aby ty sto let žito byl.

A takové podpalo-
vanj Mládeže se velmi chytá, poně-
wadž; pťirození k zalibování se sobě
schopnj gšme, k zahálce a swévolnosti
owšlem:

Takž mladý Pánel,
wezma na kly nechce do ničeho, práce
a napominánj Preceptorů, a ginhch
wěrných Rádců, musí být ničímž.
Dá se wzacházení s Práky, Rybami,
Koňmi, Chrtj, a Towaryšstwem.
Maučili se čemu, to w w brzkémča
su roztraujš wšsecko, peníze a Statek
pomalu musej prchat také: a co na-
chowal stýškal/ věráč wšškal; ať
naposledy wšsecko na mizyrnu přigde, n
on sám.

Necht se dá pozor na lidi věčné,
mandré, wzácmě, odřud, a zgalých li-
di powstáwagi? Dáde se w prawdě,
že a neb gšau zřech stekj; hned zmalč
fosti opýkali, a neb i chudých rodičů
poslí:

A tuť se Pismo plnj
Wyzdwižuge i prachu nutného,

a i hno

a žhnoze wywysšuge chudocho, aby
 gež posadil o Knjazy sídu swého.
 Zalm 113. 7. Což proto nepechybně
 Maudrost Boží čini, aby sobě chudi,
 bohobogui syrotcy Sprobu swan čim
 oslabčowati měli. Wedlé čehož
 maudte a rogunně čini Rodičowé ti-
 kretij, cobý dítěti Státku zanechati
 měli, to na wyřčowání gich, buď liter-
 njsmu, neb gnušm potřebnušm, Dmě-
 njm, raděgi nakládagi, aby nemagic
 nač svoléhati čim bedlivějši byli w
 předsewjersch a vsázánch pracech, a
 častem swým Dobu, Črtwji, Wlasti
 a Dbcem, hoditi se mohli. Za-
 tom i n žmij n mrtwj ushčrác
 lépe stauji dítěti swým, než-
 likretij ge gatkoli wel-
 čim státek zachy-
 stáwagi.

O Olyřelých Poddaných.

Eso w domě Duce a Matka, to
w Oby Wychnost, a n. Čarui
Knězi gšau. Přetof se širá-
lowé, Knížata, Páni a Senátci,
Ducowé wlasti nazpřwagi. Knězi
pak mibec Duchownij Etwalé,
šlowau, a w prawdě gšau, gest žet po
winnosti své wěrně est žbaaj. Gatož
se tedy meji Kordici a diakoni šře
odgeti gedněch druhým Šproba pli-
háj: tak podobně meji Wychnosti a
poddanými, Kněžimi a posluhači,
šdij gedni druhé poraci. W otěch
tedy takomých Šprobách pro porce-
bu přítomných časů něco se podot-
kne.

Wychnost dobrá, rozumná, štosti-
wá, a ochranná, že žtolášeni dar Wo-
š gest, odtud se wídi, že šdekoli se w
Pšimě o takomých Wychnostech žmín-
ka činj, dokládá se, že ge Bůh wostal
neb wzbudil, neb že gim Ducha své-
ho: Wjz 4. Wjz: 11. 16. Šaud: 2, 36.

o Osprávných Poddaných 7E

a 3,9/15. a 6. 14/34. z Král: 15. 12. 2:
Par: 36. 22. a že si dáva Národu neb
Městu tomu kteréh miluje. z Par: 2:
11. **E**ratni tedy pobožnau a šle
chetnau Brchnost (bude že se to šře
sine, neb zahrání gi. děje) gest po
ta Bohi pro hříchy lidstě. **D**lebo tak
di **P**ismo: Pro přestaupenj země
mnoho býva. **K**nížat (tous časla
Brchnosti proměna, kdež vchvacu
ge Regiment, kdo chce a můž, i chu
dých poddaných kásoň gen instu hle
dage) **P**řistě: 28. 2. **T**ak neta
gicm Jeruzalemšm **P**án **B**áh
hrož, že jim mandré Kádce, a práv
ce odegme, a dá děti za Knižata/ste.
řijon žádného kádu držeti neměti,
aby kdo s toho může byl. **I**zat 3. 1.

Kdyželi tedy **P**án **B**áh dobrau
Brchnost odegme, magi pobožni **K**te
stane věděat, gat se n t Bohu, n t **B**e
chnosti té, odgatě, n t brchnosti nové
i hñěmu daně, chomati.

K Bohu tak, aby se genu šřstě.
chui.

chů myznáwali, a ja milost prosyši,
gako tak Izraelští Králá smůch jba
weni gsauce činili, je to Modlibě své
tekli: Až my dnes Mlanové gsmě to
jemi své, Starkové nassi gsau tčch
krerějs nad námi postavil pro hřichy
náše, a ti se y nad tčhy nassim postá
sagi: Nlecht to neni v rebe ja málo: Je
en tčh kofsi ptissi na nás: Nehem 9.32.

K Wrechnosti své stracené
tak, gestli je strze smre gim odgará,
abhy plálali, a szami čitedlnost trestá
ni Božího osvědčovali: gako tak Sy
nowé Izraelští Možíše, Jozue, Sa
muele, Dawida, Joznáše y ginch,
odplálali.

Pakti gim milá gestch Wrechnost
zaplášená, powinni gsau takt.

Předně plácem a szami spolu wr
pnost osvědčovali: gako řdy Dawid
od Absolona wphnán bntw přikal, pla
tala wšeka země plácem welitým,
(2 Král: 15.23. Bě pak věnil
Semei je se s Messřstj radował, a gi
neváž=

o Olyřalých Poddaných. 73

newažným složením od Wěsta i
promodil. Nebo tím Boha vrazil,
Pána a Krále svého, prve ztrýněné
melice i formantil, gině pobožně vo-
horšil, a sobě samému i le postaužil.
Proto že i složenství to, kteréhož
Brchnosti své trýřoval, na něm
samém vředlo: Dawida pak Pán
Bůh iase ku potěšení nawrátil.

Druhé, Potvinní gsau za Brch-
nost swau odgatau, a gessřě swau,
Pánu Bohu se modlíti: gatož aby
gi před iřím hřil, iat iase časem
swým (iřikoliby se gemu) nawrátil.
Iat čínili Izraelští, že se za svého mř-
lého Krále Dawida řdž w vřkost
byl modliti, aby Bůh geg pomazané
svěho zachowal, gemu pomoc i Eno-
na poslal, a geg iase iřřřil. Echož
swětecewim geř Zalm 20.

Třetř, Wřhauř čim nawomáhauř,
iatě náležř, dodáwáním buř potřeb, a-
neb náwřřřim očem potřebř. E-
hož tam Wřřřad na Ehuzai, Abiara
romi, a Sádochowi, genř Dawida
G. aw/ao

74 Kap: XI o Ospr: Pod:
awšjami; a na Sobt, Wachyr, a
Baranlai, krešlj ho Proffianm, opa-
crowall: 2 Král: 17.

Naposledy, Chcéllibg gím Wán
Wáh dkeru Brchnost nawráciť,
powinnat sau; toho se těstít, ochotně
wřític gít, wřítati, a co mohau pobož-
ně k jalsbenj činiti. Echoj Pti-
klad na Kudstgch: 2. Král: 19.

Klowé pat swé wrch-
nosti, byl y ostrá, přisná, těstá byla
(gatoj Dčím křtko gest Dčem.)
magi se chowati trpělivě, poddaně, a
pobožně. Trpělivě proto, že to

Wojf lázek a prába gest Zál. 66 10.
12.

Poddaně proto, že není
Brchnosti gedné od Boha Křme:
13.1.

Pobožně proto, aby gi ne
žlořečili, a neřknuli (nebo toho na žád
něm; Swaroch přisladu není) ale
dobrořečili raděgi a Pánu Bohu se
modlili: gatoj aby gi Wáh (chceli nás
pod nř do času mlti) ptegného Regt-
menu poptál, Wj Ser. 29.7. tat ra

o Ospráľých Wrechnostech 77
Ľaby srdce gegi knám křostině činil:
Bar. 1/12. 1. Tym 2/2.

Kapitola XII.

o Ospráľých Wrechnostech.

Progim se spůsobem stáwa, že
Pant poddant stracugi. Pře
dnt, tdyž se poddant, zbautj, a Wrech-
nost swrhauc ginau sobě zwelj: gako
tdyž desatery potelenj od Roboáma
odstauptwisse, Geroboáma nad sebau
vstanowil. 3 Král 12.

Druhě, Kdnyž se w Kráľowstwj
neb Panstwj někdo wje práwa a mo-
cy maglech wváfje, a prvniho držitele
odstřel: gako tdyž Abimelech Jotama
odstřel: Saud. 9. Podobně gest
tomu, tdyž někdo w čas wálky od
swých zahnán býwá.

Třetě, Strze i sazeni od wyššij Wre-
chnosti: gako tdyž Farao wezma Krá-
ľowstwj Joachazowi, dal ge Jeaťn
mowi: 4 Král: 23. A Nabuchodon-
osor isatw Joachyna, Sedechyáso

Wi Královstvíj odemždal. 4. Král: 24.
 Ale kterýmžkoli tjem způsobem, tomu
 panování vzato bývá, je se to Boží
 vůli a poručení gebo děje/ Písmo
 věš: (Děmž wi Job 34. 24. Dan: 2.
 21. Jer: 27. 4.) tdyž škrze Rebel
 li/ Bůh sobě to předce připsuje 2.
 Par. 11. 4.

Přičiny Proč to Bůh na Brch-
 nosti dopaušij, glau.

I Někánlivost v zpráwování
 poddaných, a jen hledání mstu, spo-
 stegnosti, zbehacení, a slávy vlastní.
 Tat Wán Bůh škrze Ezechyela o Is-
 raelšých Brchnostech dš: Zastavim
 jim vasesi stáda proto je pasau samé
 sebe: Ezech. 34. 3/4. 10.

II Tyranskost a vřucnost nad pod-
 danými. Děmž Bůh tat dš: Bě-
 da Pastýřům hubičím a rozpty-
 lujícím Stáde Pastvy mé: žaže
 m was, a ustanowim jiné Pastý-
 ře: Jer: 23. 1. Gato Farao pří-
 vedl vřucenstvíjím svým Izraelšé
 t v pē

O osyřatých Brchnostech. 77

ť v pění, a wyslyšel ge Pán Bůh, a
wyrhl i ruky geho. Tak Robo-

ám, ptičiněním Robor, a mrdám
pohřškami, pšiprawil se o poddané:
3. Králow. 32:

III Příčina bžmá Modlářstw:
galo od Esalemauna a Syná geho,
pro odwrácení se od Boha odirhl
wěšši díl Králowstw: 3. Král. 11. 11.

IV Bugnost tělesná a rozmáti-
lost, také časem Brchnosti o poddané
pšiprawuge: galo Dawidowo Enzolož
stw, wylhnáním; Manassefowa roz-
pustilost žalátem šrestána byla: edyž
pak geden y druhý se vpamatoval, a
fotil, nawrátil gím Pán Bůh pod-
dané y wšlecko.

Powinnost tedy esyřatých Panů.
Knížat, Králů, a gíných Brchnosti
tato gest.

Předně, poznáwati ruky Boží, se
ona ro šwihá, a pokotí se. Tak

Dawid wstáge řekl: Magduli milost
před očima Hospodínovým, pšiw-
be mne jase: Pakliž řekne, Nešjsá mi

se, aý eš sem nechť mi větní co se mu
dobře líbí: Král: 15. 25. A ebyž mu
Semel zlořečil, řekl. Nechce ho, Ho-
spodin roztájal mu: Král 16/11.
Naproti tomu zlořeční: Saul, je wi
da an Báh geg sworen, a gínhe bod-
něgšho než on gest dosaditi ch e, ne-
chť se rošťat poddati wšit Boží, ale
gi se vrpuně protivil, až v jahynul
bjdně.

II Magi se wšé kazni hostwě Pá-
Bohu modlí, ja odpustěni hříchů
a libji se milosti geho v ja nawráce-
ní. Tak čtěl David, je w wy-
hnání swém chodil na Wrech horn
aby se tam modlil. 3 Král: 15. 32 Gal:
121. Manasse w swém; Králow
stři zřazení, gal se horltwě modlil,
Modlitba geho wřazuje.

III Magi saudit, a pti sobě wšhle
dávati příčin, Proč ašy na ně to do-
pustil Pán Báh? A s sebau tleba
Tobowšty onen Exámen držeti.
Snads bráwal jáklad 'pofutu' be-
přičiny? A raucha nužných swlékal?
G iiij Snads

Snads vstalemu nepodával wody
a hladomitému chleba zbraňoval?
Snads bohatým a wzácným proti
chudým pomáhal? Snads Wdo-
wy od sebe bez wšyffenj pauštel, a
Sprostá ramena potíral, aneb potí-
rati dopauštel? Job 22. 6.

IV Nalezliti by sebe wčem patrném
Behu winni, magi na sebe slib čini
ti, že to změniti a naprawiti chtějí.
Nebo tak nakloněn býwá Báh k mi-
lošrdenství: gehoť řdyřdy dosáhli, na
pílné plnění slibů těch také pamato-
wati magi.

V Nawrátili by ge Báh zase, ro-
winnt gsau to/gato newš dar z ruky
Woři pŕigiti, Pŕikladem Dawida,
fterž řdyřdy ho zase domu zpowáceli
fekl, dnes sem učiněn Králem w Ji-
raeli 2 Král: 19/22.

VI Nawosledy, nemistiti se na st-
dech, a nebyti pŕisůmí wchledawa-
teli zpronewěšení. Dawid po
swém Regimentu dosazení, žádně
Erqyuch, nedoržel, ačeli mu dwa-
frát rebellowali: nŕbrž y Semejowí,

který mu zlečel, y Amazoni který
 proti němu Wegstawell, ochotně
 odpustil: 2. Kral. 19. A Pan Váh
 tomu Regimentu vosehnal, přeto že
 se lochá w Milosrdenský. Ene
 tdyž tdo w myhledání min přiliš
 chce býti prudký, Křesťus říká: Nemo
 te tihy gře ducha. Luk 9. 55. Ne je
 křákal Kato Senior: Stromně
 mochy všweg, aby gi vštwari blaaho
 mohť. Julius Cesar Eycero-
 nowi, Sigurpovi, a ginhm neywe-
 fsem Rebellantium swghm, wesfele od
 pustil. A tdyž gemu truhlička
 t rukám dodána byla plná listů od ně
 kterých Wěstánů, který proti němu
 s Pompejem swgnutí měl, psaných,
 nechťel gich čísti, ale před swghma oči
 ma spallu poručil: kteraž dobrotiwo
 stí swau srdce wsslech t sobě naklonil,
 a Essakšwí své vuvrdil: a Dawid
 podobným postuyománim (gafj dotče
 no) také. Gessu na proti tomu
 Saul, který pro každé gen puniowá
 ni nīgaltěho podežtenj hned mordo-

Ospřátlých Bratřích. 81
vati dal na to se přivedl, že Králov
ství jbarven, a v s kmenem svým
hlazen. **D**oši sagistě řeč gest,
Věda tobi genj hubjs: nebo kdpj
přestaneš hubiti zahuben
budeš Izai: 33. 1.

Kapitola XIII. **O** Osprátlých Posluchačích.

Věda gest Služebníkú Cyrkve
poslechnost, widi se to i Cyrkve
kteréj gim dáwa Báh. Nebo ge na-
šymá Swětlém Swěta Mat. 5.
14. Legáry svým: Mat. 2. 7.
Bwěstowateli wěch poslechných.
Izai: 52. 7. Strážným domů swé
ho Cjech. 3. 17. Saffári Tagem-
stwi swých 1. Kor: 4. 1. Wdycpmi
nad dussem lidšpmi: Zid. 13. 17.
Pomoenšy swými 1. Kor: 3. 5.
Prostřednjy mezy sebau a lidmi,
gimž

gimž slovo smiens swētī; Megi
 5. 5. 2. Kor: 5. 19. Wrdengmi Ne
 bespni: Mat. 18. 18 Jan 20. 23.
 Npbrž Spasiti. Abd: 1. 21. I Tpm
 4. 16. Kde se tedj odgimá Pán
 B: znameni acil hněmu. Nebo s nj-
 mi odgimá Swěto Slowa swěho/
 odgimá legach swau, a zwěstowánj
 wicj dobrjch; odgimá stráž a btěnj
 nad dusseni lidě hmi; odgimá roidě-
 loněnj tagemstwi swěch; odgimá pro-
 stědet a pomoc spaseni naschozod-
 gimá Wraťa k Nebi; npbrž odgimá
 Spaseni.

Odgimá pať Pán Bůh služebni-
 to praně, bezbožnám pro newděnost
 gakož pláno, Weněwadž neoblybi-
 li prawdy lášky aby spaseni byli,
 possle gim Bůh moeně dyto pod-
 modu: 2 Tes: 2. 11. Pobožnjm pať
 pro žusseni, a rozhorleni: gakož
 pláno; Přistěstby k tobě řastěnj
 prorok neposlaucheg, neb ti žussu

o Osprávných Posluchačích. 83
Hospodin Bůh tvůj; Mrog 13.1.
Zem. Onowé gdaui di Hospodin
Poslu hlád na zemi, ne hlád chle-
ba, ani živéi wobý, ale slyšeni
słow Hospodinowých. Y budau
býchati sem y tam lidé, hledagjce slo-
wa Hospodinowa: Amos 8.11/12.

Pobežagjch w takowý čas powi-
nost gest.

I Hlíchám swým to přičítati:
stolášce newášení sobě plitominého
słowa a Služebníkú. Gestó Duch
Boží di: Welice ge mřugce pro prá-
cu gegich: 1. Tes. 5. 13. Ono pat obněg
ně býwá weliké gimi pohrdání, a prá-
cu gegich: a neb gestliše sobě ge vřty
libugi, skutkem wřlat nenásledugj:
gafj Wán Bůh t Ezechelowi řekl:
Ty gřo gim gako zpěw libý, přěně
ho zwufu, stoffe słowa twá, a neč i
ni. Než řoy přijde zpustitni
zřetj je Prorok býł mezy nimi,
Ezech. 33. 32. Zchdáj tedý řoy Wán
Bůh

Wah milloſt ſchau obſima, xpmato-
wan ſe, a ja milloſt ſadatt, magi po-
beſuſ.

II. Pomíni glau, řdy wiď an-
ť tomu chli, aby Služebníků Křisto-
vých ubavení byli. Pánu okolo hro-
ba padati a říkati, Ach jistě s námi
Páne aby nás Vrátoř neptikváčl
by. Luk 24.29.

III Nemohauli pať vbrániti, aby
Stužebnici od nšch neraufeli; magi
ge od sebe s pláčem a slzami propau-
stěti: jako Joás Král vsmragschho
Elizea: 4. Král. 13. 14. Efeziti a Mi-
lěstti od chajegschho Pavla Stur: 20
37. Nebo se tsm milost k Bohu, a bá-
jeť kgeho Mestám, osvědčuje.

14. Magi se powahy Swęta wy-
stęhali, aby ne bñed co soři straci, tak
z myśli spanstřeli. Dlebo Duch B. bj:
Spomjnegz na Wádec swę, kte-
řj wám mluwřwali slowo Boží,
gegichž obcowánj a cpl spatřugce,
následugcež wjry gegich Žid. 13. 7.

o Osprávných Poddaných 81

7. Tak činili Tesalonským.
svého milého Apostola sobě připo-
minajíce, a zase viděti žádajíce :
1. Tes:3.

V Magi podle toho připomenutého
ducha Páně napomenuti, následo-
vati nyní Moudrů svých, ačkoli
sobě na čas odcházejí. Nebo p proto
Pán Bůh odgerl Služebníků do-
paušti, aby se, gat se tdo mnoho, a pe-
vně pravdě Boží naučil, vřázo.
Gatby to medle vředlně byl, který
by několik let se vše, nic sám vdělati
neměl? než vždycky ptedce Mistra
při sobě kterýby mu vřázoval, milt
chrst? A takový gsau rorenti posla
chači, kteríž bez větelů hned nerrědi
na čem gsau, hned se zvrstati a zvrstla
ti daji, hned svit leti a padaai. Ta-
kovi byli Galatskí, od nichž řdnz S.
Pavel odšel, a fřalešný Prorocy pti
sti, hned se zmámili a od pravdy od-
vrstí dali, giniž Blávnů nadal Apo-
stoli Gal:3/1. Protož Apostolště
to té přičině napomenuti na dvěte,

na Siedm, na Záton, na rutu, na řo
 ee sobě psát má každě vobežně :
 Stugte Bratři, a držte se nypda-
 něho wám věcně, gemuž šle se
 naučili, budio škrze řeč a nebo list
 náš: 2. Tes. 2. 15. Křemuz napomá
 há pilně Swůdcám wnyhábání, a snt
 mi se w obecnosti a řeč nemydává-
 ni, gať Báh poraučí/ Rim 16. 17.
 2, Jan 10. Ma proti tomu, třetij-
 by těch gale gegich prwní správco
 wě věcně byli, ty přigimant, a gich vřt
 wari, by nřagně bylo, a chowari ge w
 bezpečnosti, powinnu gšau 1. Kor:
 16. 10.

VI Mezj tím powinni gšau také
 ja své správce (gestliže w Wěcent
 neb v wnyhábání justawagi) Pánu Bo-
 hu se pilně modlíti. Tak Škr-
 teco Geruzalemššá ja Petra w Wě-
 zení vřkatečnau Modlitbu tomala,
 Škur: 12. 5. Tak Pawel za sebe
 Modliteb šadal: 2. Kor: 1. 11. 2. Tes:
 1. 3/2, a gím se těšit: Filip: 1. 19. Bě-
 dakt

o Dytalých Posluchačích. 87

Dati pat správcum svých magi-
gen aby ge Pán Bůh od svého hást
ale také aby ge jim dšwe zase gim
nadržatil Žid: 13. 18/19.

VII Povinnost gest také poslu-
chačů Dytalých, cest k dosažení zase
milých správcum svých hleděti a šle
stiti.

Gat Synové Proročí
šraceného svého Dce Eliáše pilně
hledali/ viz orom 4. Král: 2

A Ežráše na pausši jasslého, gat s
pláčem hledali Izraelští/ viz 4 Eždr.
12. 40.

K nalezení pak zase
Služebníků Šrtwe nepředníšší
cesta tato gest: aby o to Bůh pohledá-
wán byl. Modlitbami a Voláním.

Nebo Kristus dš. Proste Pána Jně ek
mnpudi dělání na Ještmou. Mat:

9. 38. A 2 Par: 15. 3. prawi se že po mno
hé dny Izrael zanechán byl bez Záko
na, bez Kněží/ bez učitelů: proro se se
neobrátiti k Hospodinu.

Dbra-
ceci se cedn k Hospodinu, a gebo

za milost žádati, gat giné po

luch, ať v tuto obgimá.

ss Kapitola XIV
o Ošyralých Chřime slu-
žebnících

Neproci tomu, kdyby slu-
žebnících Kristovi praví a vyti-
mí, mst svých vyplácent, a s Sta-
decky sobě od Boha svědky mst roz-
laučeni byli: potvinnosti gegich tyto
se i Pisem znamenagi.

Předně s strann samých sebe.

I Aby sebe pilně ohledávali, neda-
líli sami k takové Persegruch vřiči-
m, buď hříchů svých Pánu Bohu,
nebo vserečností nřgatiu Brchnosti.
Pán Bůh jagistě pro ne paseni stá-
da zastawuge nělđn Pastřtům pase-
ni: Ezech 34. 10. A nělđy pro mř-
west w mřlřnim svědomi pohybuge
sřjeny Služebníků i mřlř gegich:
Zach 2/45. Nřlđy pak pro mř-
řnost proti Brchnosti wřhřnjm
nebo sřojenim i vřat u mřlřni břwa-
gi: aako se Abitarow stalo, že pro
vserečně w wřen Polityčt se pľe-
ni i Kněřřw s řasen/3 Král 2. 26.

Na

o Dſpra: Chſtwe Služebnſ: 89
 Blaſſilſtby ſe tedn wćem podobnćm
 winnſ, powinnſ gſau s Danſelem S.
 Jkaz: Tobě Pane Sprawedlnoſt
 přſluſſſ-nám pať zahánbenſ twá-
 řſ: nebo ſme hřeſſſſi proti tobě:
 Dan 9/7. Paťli ſwědecwſ nacháze
 gſ w ſwědomſ ſwěťm, ſe w ſproſtnoſtſ
 a wplſnnnoſtſ Boſſi obcowali, ſtaujſ-
 ce Pánu s potorau a ſljamſ, nepomſ-
 gegſce přſ ſſdu nſťe° coſ wſtſečnť° ma
 ti, nſbrſ gſm w známoſt wwodice wſſe
 lſkau radu Boſſi, tedn te za potěſſenſ
 ſrdce ſwěť a s ſebau odnáſſeti magſ,
 gaťo S. Paweľ, wſz 2 Kor. 1. 12. Skut:
 20. 19/26/27. Paťli rozuměgſ ſe ge
 Pán B. pro newděčnoſt Poſlučaců
 mſſtſum tćm odgſmá, powinnſ gſau
 za nř ſe Pánu Bohu modlſtſ, abn
 gſm Báh w lánſſi oči ewewſtſt, ſobě
 wſmſplſtſt dárſ, a bſſſch ten n aſnťe pro-
 mſnauſſi ráčſt, Tak ſe Moſſſſš s
 Aronem, Tak Jzabſš, Geremſáš,
 a gſnſ Prořech a Apoſtoloſ, za ſſd
 ſwěťg. (ſobſſ wſdělſ ſe ſe roſſhſnťe-
 nſ uſſ. Wſh

Bůh na ně porhá) modlívali.
 Pakli by ani při lidu svém patrných
 bezbožnosti, pronášky to Bůh rozhně-
 wán přichácelo neznamenal, než je
 proste od zlosti nepřátelské to se na
 ně wals: magi poznáwati, že se na
 nich Krystowo předpowěděl. Wy-
 ženau wás že slyš. Jan 16. v. 2.
 plni: Z kterých prawdomluwnosti Spa-
 šitele swého powinni sau se těšiti,
 radugice se že také hodni učinění sau
 sami od swých osob něco pro gměno
 Krystowo trpěti: Skut. 5. 41.

II Magi w swém wohnání stáli
 bůti, a pro dosažení prebendy od pora-
 ké prawdy neodstupowati. Tak
 Micheáš namítawán byw, aby se s
 Achabowými Galešním. Prorok
 stownal, nemal sobě toho na rozmysl
 než odepšel pogebnu: 3. Král: 22. 17.
 A tohot obzwlášně Krystus slyš, gal-
 s do s služebníctwe m pokášení stál
 gest; Zgem: 2. 13. Slubge vřimně stá-
 lym Ochranu w pokuseni Zgem. 3.

o Dypta: Cyrliwe Služební: 91

10. po smrti pal toru? Jmota: Jgem.

2. 10.

III Pominutí gšan to svěm wy-
hnání, a neb odsazeni, více než gindý
(zanepřázdňeni) s lidmi nemagice) Pi
fina Swatá listi a spytowati, a Mo
dlicky konati: gal pro potěšení to svě
týrobt, tat pro nabytí hogněz-
siho ostricent.

Tat Dawid
v tchnání nepřelc Zalⁿ nastlādai.

Tat Swatý Jan na Patmos s Nebe
střmi widěni/ni se obíral, a Ewange
lium své sepřal:

Tat Petel to
Wězeni nepřelc, a nenhorlivostich
Ewidol napřal.

Tat Eliáš před
Gezabel přikage 40. dní to šle Bo-
ží vo poustí chodil, s Angely a Bo-
heim sluným rozmělawage, a co dále
činil má, Instrukcě hera.

Tat
sám Pán od jastrowi bnu na hote tá-
bor w dolen, na Modlicách mwał, s
Moqšilem a Eliášem rozmělawal,
a budauč slawu jastrowi přigal.

Co se posluchočk dořče, rta wě-
ni Krystowi služební, y wybalent

od nich gšauce, lajžu a paměť povin
ni gšau profazowati: a to třechro
stupních.

I Předně, při odcházení světu ná
ležitě bylo horlivě jim napomenutí
rčinit. Echož výšně příklad a
fformule gest, ono smutné a tužebné
Pawlowo s posluchači w Miléru je
bnánš, kterč wyppsal Swatý Lukáš
Stut. 20.

II Powinní gšau ja ně se Pánu
Behu pilně a každodenně modlití,
aby gieh Báh sám w jámurech ro
čěššowal, we młobě posylowal, w ne
wměni ošwěcowal, w liběch y odpor
něch potušeněch wítěžstwi prepuče
wal: Summan od něho oščihał, a
čeho se gšm w Službě zemnitni ne
dostává, wnitřním Duchu swěho dj
l'm sám doplhowal. Tak se Pawel
Sw: ja swě posluchače wzbálen gša
modlimal 2 Kor: 13/7. Efz. 3/16/17
Fil: 1/4. 2 Tes. 1/11. Tak Kristus
Pán i Swěta se od swě Ekrwe cve
bract máže, horlivě swěmu Nebeslé.

o Dſpſa: Eſtwe Služebnſt: 93

mu Dieſi gi peraučel: Jan 17. 9/11. 17
W nebi pať gſa, geſſeť ja ni na taťdſ
den produgeť: Kim: 8. 34. Žid 7 25. Dſ
m: aťeť vať ru dobre geť Služebnſt.
Edm Eſtwe ono Samuele Proro-
ka promluweni pſed očiťma mſi, kte-
rſi Doſtup to edemne abycheť hře-
ſti mſeť proti Hoſpodinu a pſeſťá
wati modliti ſe ja waťs, odpuſtſenſi
bera od lidu, teſt: 1 Král: 12/23. Hle,
Pſeſťáwali Eſtwe Služebnſt mo-
dliti ſe ja lid ſaťg, hteſſi proti Ho-
ſpodinu.

Wagi n wzdálenſi gſauť pſedce na
poſ'uchaťe ſwě pozor dáwati: a geſſi
ſe ge w Prawdě ſiati mſi, 1 teho ſe-
dečně Bohu děkowati: gaťo tať Swa-
tſi Pawel čimſi: Kol 2. 5. Efez: 1. 16.
Kol 1. 3/4. Filip: 1. 3/4.

Wagi taťe, poľubſi moľně, neopau-
ſſeť pſedce raddau, napomináim,
a porſſowaniť, buď ſſrje eſoťně ſhle
dáwaniť, neb wſlajowaniť, neb ſſrje
liſť, gať čimſi wali Apoſtſelě: 1 Kor. 16. 13

E ſi

Efez: 4.1/2. Fil: 1.27. Kol. 2.6/7/8
2. Eef. 2. 15.

Magi také sudečně saňstli po pos-
luchačich svých, w skemach Boží-
ho Křsta: gat ſ o sobě Apoſtol mluví
Fil: 1. 8. a přehorlivě se dnem y nocí
modliti, aby zase spartili své ge-
gich a gegich nedostatek doplnili 1 Eef: 3.
10.

Rozumějšli že posluhači
sami také na ně wypomínagi a po-
nich saňstli, magi to ja wolášim své a
weliké porěšení mni, příkladem Paw-
la Smarého: 2 Kor: 7. 5/6/7.

Mohau, a magi sobě y prodlažení
žiwota žádati, buď gat se buď, gestli že
gen naděje gest, aby zase rozvrhlené
owce své shledati, a řekad Boží wše-
stí mohli: Sklp. 1. 23/24.

Naposledy namrátiliby ge zase
Wáh t stádečku gegich magi zdaleka
na to pomějšli, aby ne t zámurku,
ale tu porěšení ghm ptisli: 2 Kor: 2. 1.
To gest, ptisni wyhledawatele buď
pádu gegich, neb svých škod, nebhyli,
ale wšesko duchem učositi, pokory,
a lá

50
o Dſta: Epiſtwe Gluſebny: 95
a laſtſ, t ſtari Dſh, a reſſſeni
ſolmu n maſſch ſreſch,
poſluhačſ ko.
nall.

Kapitola XV.

o Odpeku Dſyřaſnyh.

Ozvuſtama poſlednj liſtſe Sp
roby ipuſob, koſſ tſo pti žimſch
Přatelny Dſyř: to geſt, laſtſu v nich
a doměrnost trati. Nebo y to ſe
třſá, Přſtele na nětom ſtrati: Zaſ
Dawid natřſal; Eniſ včſntu ſem bra
třim ſwſtm: Zaſ 69/9. Křſti mne mſ
ſowali ſřiti ſe mne Zaſ 38. 12. Dře
mſg a Waiſa opuſtili mne Zaſ 27.
10. Zaſ Job na ſwſ odewſſech
opuſſčſnj eu y ginde natřſá: Zaſ
ſe po dnes ne gednomu ptiháſ, a bſ
má to nědy řſſſi, boleſtnſgſſi, a liſo.
ſmſgſſi, než tſdyby Přatelſ do ſonce
zemſeli, pro ty y ginſ přſčſny.

Přſcházſ paſ na to aby ed Přatelſ
opuſſčſn byl.

o Odpolu Osprávných. 97

IV Merdo šrže chubobu. Páte-
lum to vonup, a pohrdání ptichásh:
galo se Jobovi stalo, kterkž do sud
byl bohatým Pánem, odevšlech byl
cien a vážen, gatž mnohými slovy
to Kap. 29/připomíná.

Kdež
pak přišel na bídu a nauzu, zlehčili
ho sobě v ti nevlékcejší, a negnemá-
nější lidé, gatž to Kap: 30. žalostně
naklád.

Přiblíží ho také opustil,
známi se ho chýli, podrubové a
děvety někdejší gebo naň nic nerba-
li, a služebníci molán gla neodpovi-
dal, v kdnž ho poforně prosyl. Kap. 19.
13/14/15.

V Podobně kdnž jiné gatžtoli
nestěšit rtigde, trativagi se rádi Pá-
relé: galo kdnž Dávid od Saule
byl sstihán, každé se ho oddíral, a vla-
stní Dicc a Marka, Tyrana se bojice
nic s ním činiti miji nechřili, Žal:
27. a 142. Tak Pavol Erarš noli-
lá, že se zaň to Vizení mnohých stře-
děli, a kdnž před Eslof: státní kní, že
ho všicknj opustili 2 Eym: 4/16.

Podobně Krysta vědomien tónj gi-
man bol wšickni erušili. Per se ho
y odpřisahal. Zat se rado Ewa-
chomo porovědění plni. Ze w šitě
člowěka Přatel mno^o gest, w neshě
stj pak y Přitel odstupuge: Spr: 12.

VI Někdy i pobojnch někdy přá-
telum sňm i m w nelibost wchazj,
tónj s nimi Modlákstaj a bezbojno-
sti páchan nechce, ale pratedu neb bá-
jeň. Boji sobě oblíbě/ai nasleduge.
Zat Dawid natřl: Cini mi wra-
menstwi, proto je dobrého následugi.
Zalm 33/23. A opět, chjž včinen sem
Bratřim sňm, a enozetec sňm
Matko své, proto je horlivosť domu
mého snědla mne; Zalm 69/9. Zat
Pavel gat brzy wru w Krysta pti-
gal, zat hned národu swému, i wlastně
Biskupum, w chj prvé welitau mel-
lastu w nenáwistí vpadl. A s t m
je se dnes negeden wostáwá pod té Pi-
sina: Synu Přistoupisti k službě
Boji, připrav dussi swau ku poří-
stí.

O Odpolu Dſpiratſch. 99

ſſeni Chri: 2/1. A je nepratele klově-
ka budau toſaſni geho, Mich. 7/6.
Syn Dicc, a Dicc Syna, Bratr Bra-
tra, a Seſtra Seſtru prazomati a na
ſmrti wydávati je bude: Int 12/ 53.

Co tu činíš?

I. Máleſi pro ja Boſi vſepuſtiſi
mi miſi, gaſo David tieroſi teſſi: Ty
ſy Boſe wydálil mé mámi odemne
a toſſtiwils mne gim: Zalm 88.

II. Magi sobě Boha tim pilněgi
hleděti, a gemu ſe teſſti: a ten gim ja
toſſech ſtáti bude. Tak Micheáš
nemru mlaſſiſich Pácel připome-
nu, hude di: Protoſ gá na Hoſpoti
na wrblédati budu, a to nla danſſati
budu: Mich. 7/7. Tak David, Dicc
mua a Marſa opuſtiti mne, ale Ho-
ſpodi mne ſ sobě přimne. Neopau-
ſtěl mne Boſe, aniſ ſe mne toſſtiwils
Zalm 27/9/10 Tak to Zalm 42. Ohlé-
dámli ſe na pravo y na levo, nemí-
ſeoby mne máti chěti, a neb ſe rgi-
ti o mne Protoſ ſ sobě toſám. Neſpo-
dine, to gſy danſſati mé, Tak to Zalm:

38.22 a glude.

Znagly mſſat ſe Ptárely ſvé nře-
čím nenáležejícím vraziti, a od ſebe
odvrátiti, potvrditi ſau mſſicej náro-
aby napraviti, a ſrdce ſeatch jaſe t ſe
bě naſloniti.

Tat Sen marno
tracný t Dcey ſe navrátil, pokotil,
nápravu ſliboval, ěut 15.

Tat
Dneſím od Filemona jblh, a genu
něco vſtráním, a tat ho ſformantiv
jaſe ſe tñě s pſimlunau Pawlowau
potorně natrátil: File: 18. Tat Abſo-
lon ſrje pſimlunau a potorn t Dcey
ſe liſal, ačkolí tořé potoke a potáni ne
ſetřwa?, 2. Král: 4. A tat ſaždě čini
ti ſluſti, podlé Krystowa napomenuti
Rozpomenuſi by ſe ſe Bratřtwug
(neb Dtec, neb Matka, neb dobrý
Přitel) něco má proti tobě, gdi
ſiniť ſe s nim: Mae 5/23. Demobilſi
by tat vſpiniť ſvé omſluný čtñěním
roſhñěwání gegich vſtrouiti, magi ſe
miſoſrdenſtwým Boſím vologiti, a
gemu ſe čěſſiti.

Zoláſſe trpſti
od

о Сѣвѣнѣ Сѣвѣнѣ.   по

od svých pro následování pravdy
nenávidí, lépe jest tolech na Etně

Prácel, a přizně gegich ofelen,

neš co proti Bohu a svědo-

mi gim t wăli činiri. Ne

bo tat radi Krytus

Luc. 14.26.

Kapitola XVI.

o Dpustěných ed Boha na
čas lidem.

Specjalostnijsi pokušawa Sy
reba, kdnj tdo Boha strati.

Dneso trati s nšm rošſeckſ poſehnánſ,
 roſog, radoſt, a ſtvoſt, ſaſnſ n wſſenſ.
 Dpauiſſſſgi geg rafé hned pſi tom An
 gelé, n roſſeckſa ſtvoſeni.

Stracen pal bŕwá Pán Bůh rač
a tehdá, kdŕž se od něho milosti a
milosrdenství odvrátí: Ato buď na
čas, a neb věčně.

Ma čas Pán Bůh orauffej wy-
volené své, ednj vortebu znage, w
Jij. moe

3 ii.

mod

moč Deykátel duchomnich neb ríle-
sných ge dāda, sám jatim vstaupí w
stranu, a gāto strnye se, aby ani pomo-
cy ani porěšeny geho nigatž znaměna
st nemohli.

Toto opustěni gest
domnělé koliko: proto že w diamě
Pán Bůh wmwolených smých neo-
puští: mžbrž ge tehdáž nemice mi-
luge, a gegich dobrě obmýšli, tak cž se
se staměge, a lito pro wvrubowāni a
rozjiceni Cmošs gegich. Wedlé če
hožby wlasnědgi dopustěním, slauet
mohlo, gāž jpwā wokožně sřede: Což
koli na mne dopustíš, wěšim že mne
neopustíš.

Tatowě to dopustěni dwoge aest.
Bedno lehčejši, když Pán Bůh
Deykátelo rlešně a bdy spustě, buď
samotně na Šlowěka, a neb společně
na celau Cžřew, tak se potom stawí,
gafobž do toho nic neměš, a swomech
ani neměšlil.

Wěniš to Dami-
dowi, gehož woučim na Králowstwi
pomazati, potom noš Deykáteln do-
puslil, před nimž desel le se potřwa
lit

o Dpuffit: ed B. na čas lid: 103
ti mušel. jadně hodiny sebau beve-
žen negla, ať n wolat. Proč o Ho-
spodine stogis zdaleka? a přimáš
se w čas o lauzenj, kopy bezbožny
trápi chudeho Žal 10.1. Běni? Ro-
bori, na něž nšecy bdy a beletti
spuffim, sedm let ho wtom (ať) Rab-
binom (negllegi) nechal, bezrošeho
odrušeni, ať n nakřati mušel: Ne-
mám wyškoffenj, aťoli wolám: i
podiracel mne wšudy wůkol, a
gij Naděgti man odgal, Job 19.7.
10. Běnil celě Chřtst smě 10. Bere
máš se wzbudil proti ni wšecy ne-
prarely wůkol, sam se škyl: A ať roj-
proštra a ruce, veršeni a šak do pro-
syti nemohla. Pláč Gere. 1. 17. Wrotež
Wrotež nařka: Pozdrůz, zame-
stocy o rukau svých k Zebu sol-
nemu w Debe, awšak nešlyš: Dbe-
štel se oblažen, aby směnu ani
proniknuu nemohla Modlba:

Žup.

Pláč

Plač Jer: 3/41/44. Běnil to těž
oně Hananejské ženě, na gegij dcerku.
Dábla spustiv, tat toho nechával: a
řdy se kněmu obrátla, a o pomeč wo
lala, vcházet. Přítval se, odvracet, od
háníl gi, igerně ze genu do toho nie
neni, mluvě. Mat 15.

Druhé opustění, neb dopustě-
ni, těžst gest, řdy Bůh duchow-
ni těžkost, to gi, ille svědomi, a hrůzu
zaraceni, na člověka spustí, tat že ge-
mu nie neš kroznj hntw Boží na oči
gde, a že od Boha pro své blichy na
věky zatvřen gest, a neb bude, se lěd.

Phyladomé to^o ac negedni, w Ps-
smich Swatých gsau, neppatrnějsi
wssat dwa; Na dwau také nepporli-
wějsich Služebních Božích, Je-
bomi a Daretomi: Z nichž onen tě-
mito sčewy čitělnost hntwu Božeho
proneš: Strěly wssemohaučeho
wážnau we mně, a hrůz Boží bo-
gugi proti mně, Job. 6. 4. A opě
Překřtost Boží zachwátla mne

o Opustil: od B. na čas lid: 109
wzjal mne w nendurist, stšipj na
mne žubj swgini, gafo Nepřitel
žagřil oči na mne: Job 16.9.

Tento pař žgowne dj: Bože mug.
Bože mug pročej sy mne opustil, a
wzdálil se od spasenj mé? Žal: 22.2
A w Žalmu 88 Proč ō Hospo-
dine žamjstās mne? a twár swau
odemne odwracpš? Snášjim hru
žj twé, a děšjm se, hněw twug přj
snš obořil se na mne, a hrůzj twé
frutě sewřely mne. Naplněná gě
trápenjm duse má, a život mug
až ku peřku se přibljil 15. 16/7. A
Žalm 6. 1. 32. a 51. a 77. to řěš ofwěd
žugi.

Přičina, Proč Pán Báh na mň
wolené swé takowě hrůzj dopauřil,
a w nich do řasu opauřil, nědy qsau
hřichowě gegřch, gafo bylo přj Dami
dowi, od něhož se pro spāchanau trāř
dš a cnylořřtwj odwrāt Báh, tak
že

Je zoffený v m sebe hneď. Boží ne-
 čnosť. Dawid čerá, a wačm gako to-
 nauti zať nane mofat. Boží. Smilug
 se nademau, Bože nehanieš
 mne od své matce, a ducha svého
 Otceho neodjmeš od mne: Bo-
 že tobě sem zřekl, a uřim mne
 z pomsty pro mstý frve. Zaf. 31.
 Nědy se jáná m l'owetu pšima
 nenadž, aen se se Dehu mroločé.
 ho svěho tat rosl ulvi libi: gako bylo
 při Jobovi. Job 16/17.

A wšat gaffoli gest, a odndfoti
 ta hrůza hneď u d' ressa, a gaffoli
 Božího opuštení člamě, tud' toho
 časného neb em ho mčnuť se l'čá,
 u d' rch gemu tozo d' r' na pčt ingi
 y powinné y prospěšné gest.

Aby to hčlchém, seam pšipiso-
 mal, a k nim se pšlote před Božím
 obličejem pšimámal. Zaf čim Da-
 niel, teple w l'člchém pšim: Zaf
 Manasses od Boha časné opuštení
 gsa, a mčnuťho zawržen se l'čage,

Dan

o Opustě: od B. na čas lid; 107
Dan. 9. Modl. Manas. Tat Da
uid před brněmí Božím se itea,
Zalm 31. Kteráž v ptipomina wZai*
32. itam t rehtaje, že dotud tagil
hřích svůj, a za newin. ého se stawel
dotud w něm tosti prohlá: ale gáž na
sebe Hospodinu wznať ptislaupens
swá, že mu hned odpustil. Ji Jobo-
wi také ačkoli neminnému, nedřine
wšak litoť a poľehnání nawnáti
se dřel, než až se mu potokil: Job 42.
Protož Ertew ona Stará, nad ním
že ai opustil Hospodinu ponatikanst,
řekla: Pročby Jobi wšak špíkal
člowěk jiwý nad řádný za hřích
swé? Zpěugne raděg a ohledug
me cist nashich, a nawnatime se k
Hospodinu, Pláč. 3. 39. Dairnět gť
zewšeno toho, že myslí ztermauceni,
a Božho opustěni se letagich, na
wšem Swěťe platiněgšho prosted-
ku není, gako wyléwati duši před
Bohem, nijet se, nymáwati wmy,
a prosyti za milost.

Druhý magi pebožnj, y w čas neh

řekněti poslušeni a roztubowáni;
 předece měti. Je Bůh všitomen gest,
 a na ni šofkam. br pat ani gístu mi
 loši neznamemali, než sama celito
 inamenj hnímu odewšad. Nebo tak
 dj Pismo: Dobré gest Muži oče-
 řawagiepmi na Špaseň Hospo-
 dinowo, kterj by p epustien byl te
 pělwi se mď wtom coj na něj m-
 ſtojeno, dāwage do prachu wsta-
 ſwā; a j by se wřazala Naděge. Ne-
 bo Pán nezamjra na wčeneš, n-
 brj ač žarmucuge, wšak se zase š. t
 towáwā: proto je netrōpi ž ſrdce,
 Plāč 3/27. Tak činił Abraham
 kterj čim mu wic Pán G. s naplně
 nim ſlibě odkladał, a gafo ž nich nic
 činił. čim pomelnězi gim wěřił.
 Tak Jākob, kterj čenj se Bůh wli-
 škě postawě gemu wřazal) od něch se
 potrhomał, geho se čim ſili čgi cho-
 pni teř: Depuſſian ať seč mi pořeh-
 naō: Gen 22. Tak Dawid, kterj

o Opustiť. od B na čas lid: 109
w potušení asa flet; Acs mi Dospo
dine vžlostj welisých a hroznych
ofuhy dat. wšak wjm je mne i pro
pasti žale wzdwi hneš; Gal 7. 20
Eat Job, kterčj v prosted neměřlich
bolesti asa motal. Ne přestanu dau
šau w tebe, by mne p žabil: Job.
13. 15. Eat Kristus, kterčj na křiži s
welisým křtem a slami w strachu a
hrůze nakřtal, Bože můj Bo: můj
pročs mne opustil. Mat. 27. 46.
A wšak hned za jm křst: W ruce
 své Dítě můj poraučim ducha
 svého Luk 23. 46. Z kterčj při
kladu patrné gest, že čemž poběž
může, a má, by ho Bůh widitedlnau
pomocí opustil, nžbrž křeba w do ve
řla vchřžil, předece si lne w Boha
daušati. A čemuž (mimo ať p t.
pomenuté wčn) ento st Regule, wel
mi návomocně budau;

1 Ze darů swých Bůh nelienae
Rim. 11. 29. to gest, že kterčj gednau
R. 11. 29. to gest, že kterčj gednau

zamislowl, misluje se stá'e, a^ž do leir
ce Jan 13.1. Gestlije tedn fdo fdy ro
stworé swém cšul ro sobě Boží. Tu
ten nemá naprosko mysliti, aby Ji
Bůh od něho odniti měl, ačoli se tak
staws: Proto že Bůh není mēnre-
dlný jako člověk: Mat 3. 6. Tak se
Dauíd v prosřed nevěřší^o wnitřnj-
ho pokušení prochybowání wywodil,
předestlan Boží k sobě lastu ja dá-
wod sobě bira, že ho Bůh nezamře.
Děmž přeci Psalm 77. A tati Apo-
stol včj, Řim. 8. 30, 32. 37.

II Je to čas trápení (ne ž smyslu, a
neb litedlnosti wlastnj, ale ž wirn ži-
wi bžti máme. Nebo tak poraučj
Bůh Abak. 2/4. A to porwědění wla-
stně se sem wytahuje, a ten geho wla-
stni smysl gest, a dokládá tam Pan
Bůh: Gestlije se fdo nad to zpjnd
(t. rozumem tu swém co činiti chce)
toho dusse není vprjmd w něm.
Wněradž tedn Bůh dostatečně se v
zgemným swědecwím prohlásil, že
neupj i sřdce, fdyž trápj Pláč 3/33.

o Dpussi: od B. na čas lid: in
Nábrz fony trapi je tehdaj mišuge,
Pislo: 3/11. y Pisklady to gislhni
vgradi: Wy tomu wěti saie poru
noby pat Dci, Dsi, Chwě, Ganyf,
Káje, Sroce nále, nie neš Dikoll, Di
teli wolalo. Nebo lépe gest aby
chom my sebe bez Rozumu bñi wěti.
li, nežli aby Boží Slovo w pochyb
nost, a dy o geho pli nás to podejřeni,
rajeno bñi mělo.

III Je Boží starodáwní gt obyčej,
aby šrže odporne a proti sobě
čelily wčej dělat. Sudme n šfcty
Boží skutky, spartíme to. Nebe a
Zemi, ne i něčho, neš i něčho, posle
wil. Twor zemšsch tworů neg.
slawněgši s šformowati mage, ne i
Dblohy něco blesku, neš i jemě kus
bláta k tomu wjal. Po potopě lidem
to vgisli chěge, je gich wšc wodami
nezaropi, postawił jim to Kufogem
stwi duhu: gesto ta sama i sebe nie
neš wody wznamenámá a přináši.
Jozeffa poměšiti chěge, kájal ho to
Drociw prodati, a potom gestě

do žaléke vmre p. Danidoml mage
Kralomstj am vmrditi, poručil ho
j Kralomstj m hnatil. Kdij jstje
Elasse Dbet zapálená bhu mēta, wo
dan gi polin rofajal: gessio to t vba
stent, ne t zaffeni, vt prava gest. Pe-
dobnē tduj m Kani vjna t vesiclosi
přibau chřil, modu nospi poručil.

Kdij Alexému graf namrátiti streal
blato mu do očí cpal: coj (chcessi se
rozutnem pravonati) t eslepeni člo-
vēta, ne t vzdrameni cessa gest.

Padobnē pti spasenj nassem pešupo-
val: Pti gda aby nás j smrti mšvo-
bedil, sám se gi rofiti dal: Moge
nás mšiti vo Káge, sám (zafetj geg
Madige mēgila) m Pelle se ecti:

Moge Dable, Pello, hich vřmoch,
sám se gln giti a smřiti dal: Ama
ge Eret tu possuffen, m mřm sobě
vodmaniti (n Krale mōcnē, n Filoso-
fy mōndré) dwanácte chuděch hřau
přch Kntětu, s bořma rukama, a
Zajpřem na ně posřak.

O diw-
nigšich csi Dofich? Dal y mto.
Ko

o Opustit: od B. na čas lid: nž
Kohoby nehraděti k sobě přitáh, tím
od sebe strká: škám se nezbliž spogiti
stragi; toho opustit: Koho nehmle
potěšiti mŕni, toho nehmle kermant:
A navrosto služebník své do Nebe;
ale strže předvelli, wede. Cemuž
porozuměti Ewara ona Anna, tat
o tomto Bohu dile zřetala: Ho-
spodin nepprw vinnuuge, potom
obžiwuge: wrodi do pekla, a wy-
wodi z něho: ochuuge, pak zbeha-
cuge: ponuuge: pomysluje a toho
posaditi strogi mezy Knižata li-
du své, toho nepprw do blata pla-
ti, 1 Král. 2/6. Zwrte se tedy
to gest, a přeručeti Bohu potěšet,
strže Dheň k rovnaleni, a strže jar-
mužky tu potěšeni, wěsti; a toho ne-
hmle mŕuge, toho nehmle w trápeni po-
držeti.

Wšete pak tatorého přemnožené
s laudem tento gest, že vortybie sami
o sobě, všime se nedanŕati sami w to-
bě, ale w Bohu, kteráž y mŕuě čtiti.

gafz přepřítně Pavel S. o sobě sám
mluví 2 Kor: 1.8/9. A slabosti mi
lidskéstvi Božího ten reprimu rozu
mí. Sdof hořkosti hněvu jeho zasluhl
A protož řekoli na sa místa vřicháží
me. Je se od Boha opuštěn bři zda-
me, ináme se těšiti; A to tím:

I Prítomnosť Boží: kieraž teba
 Mikoli nenechám te, aniž te opu-
 ťím, Žid. 13/5. A akoli se idá že
 nás opustil, idá se však toľko, w prav-
 de neopustí ničda. Ešte sme, ani
 toho s auda gegich. Očemž tato
 gest pterozlošná Boží keč. Kiera
 Spon, opustil te mne Hospodin,
 Ván zapomenul se na mne, V idá
 liž se zapomenauti miže žena nad
 nemiluvňatkem svým aby se nesti-
 tovala nad plodom života své? &
 A byt se y ona zapomenula gá se
 nezapomeni, A y na dlanjch wy-
 ryl sem te: etc. Izai. 49. 14. A w
 Kap. 66. A y gá na toho patřim
 tdož

61
o Opuffit: od B. na čas lid: m
kdož gest chudý, a Strausseného du
cha, a třeše se před slovením mým.
A w Zalmu 91. Ja s nim budu w
s sauzenij. Však pak kdy medle
wice sme w s sauzenij? kdy se wice třeše
me a Straussent sme w duchu? gako
když sme od lidi y od Boha oussistent
a žádného wnict ani zewnict swomo
cnísta, a porěšitelce nechtíme? Aprorož
tu on nepřiplněgi na nás hledj, tu nā
negpřicomněgij gest, w prawdowě
prawdē.

II Wěrnostj Boží, kteráž třeštestě
se nad močnost rozmáhati nedorůstj,
nabrj a neb bydām včini přitřj, kdeby
chom flešnauti měli: a neb abychom
neklestj, sčlau swau rodepke gistorně:
nebo wěrný gest, 1 Kor: 10/13.

III Wěstj křesťj nám odnud pog
dau, když tážen a průbu Boží wyflo
gime. Nebo gal gindá trópenj tak
obzwláštne toto na čas se dčajsch o
puffičnj Boží, roznánj blichu, roto
ris, nepřilowost, wraucnost, a horliwost.

R III.

gal

gat k Modlúbám tak tu pobožnosti,
 w nás působí a wzbuzuje, a nás na
 posl. dn Krystu podobně činí: Rec.
 rgj ačeli Syn Boží byl, a wšak
 z to^o coš strpěl naučil se poslušnosti.
 stwi. Jid 5.8. Strpěl pak y to, že od
 Boha opuštěn byl Mat. 27/46. Váh
 pak které sobě vyvolil, ty rkedstídl
 aby nemilem vřivodobněni byli k o-
 brazu Syna jeho: Rim: 8/29. Kterí
 tedy přivodobněni budau k Krystu w
 vřepení, ti gístomě w sláwě také: pro-
 to je tómiš Mlévógemí wede wšlechn
 wřvolené své Deb. 18. Dec. který-
 mi Syna svého weds. Fil. 3. 10. 1.
 Petr 4/13. A protož gemu samé
 mu maudrému Bohu, je wšleho
 wřubny z takowého diwného
 nás cwičení slawa bud
 a požehnání na wěky
 wěkam Amen.

Kapitola XVII.

o Zámržených ed Boha.

Mlo poubo o doměšm a na
 las a ma a com epuščm. Vo-
 jum. Dastleduze pravdivě ste-
 roimž mēčm eraušm in nad mīm se
 šmlewaru nevolžm. A tot gest
 mlaštne Sero ba nečlasm. J. Jalejšmā,
 a mēčnēba ep. a a mām hodnā, Sero
 ba, Vēda tēm, a plebēda, rdož tat oš
 legi.

A ta opēt dmoat gest: Sedna w
 comto družā w onom žmote.

W comto žmote eraušm Pān
 Būh bezbožnē, mlošm a mlašm m-
 šm m: odgimaze od nšm duha sm-
 aba se sami iprawowat, a vo sm-
 hlamāž dmojce k žmum m šmčeli.
 Dcom Pšmno dš: Dēter dērnā pē
 mlašm mām, oblučmgi od Boha:
 Dēbo Duch S: du d šm m ep. m-
 paze od bezbožm m. M. a. r. i. z. s.
 A Balm dš: To Hospodine neo-
 blubmžs, bezbožm m, Dēšm m-
 m v tibe mšm mām, w nēm m-
 m

ſi máš činitele nepravosti Zalm
 3.5. Váh pať ſám takto dſ: Po-
 něwadſ pohrdli radau mau, bu-
 dau naſpcceni radami ſwými,
 Pſiſlo: 1/30. A takowſt člowěk
 Duchu Božího zbawenſ, a wlaſtní-
 mi radami ſe zprauuziſ, nemuſ
 neč ale a neſtaſtní tráčeti: proto že
 bez Boha člowěk, ani pomýſliti nie
 dobbe nemáže nerčiti včinit: 2 Kor:
 3.5. Fili. 2.13. A od toho odſtaupí Váh
 odſtaupí n Angeli Ewarj. A de pať
 Váh a Angeli neſlau, tu wolný vſ
 ſup má Dábel, a ſrdce takowé bez od-
 peru opanuge, a to něm bydlege ſam
 chce ſonutánimi ſwými kloni: to geſt,
 neſtaſtní po ceſtách zarraceni wodi.
 Čehoſ Bože vchowari rač ſažděho
 křtněho, pro miſoſrdenſtvi ſwé.

Přičina Proč Ván Váh rač na-
 ſonec od někerých odſtupuge, vſazu-
 ge ſe w knize Pſiſlowi.

1 Že geſt waura a ſwémýſlnoſt ge-
 ſiſ, ſdopſ ſe Wchu tu poſluſſenſtvi
 ed

us o Završeny ch od Boha
oddati a aniť křivě mola pozorovati ne
chtě: Dřívě obráćeji se křmnu hř
tám, a gal? Jeb di, Odřknu
ho, a Bohem od sebe
odřp ed m
Coř redm
hanc? Y
Saul
odř

Matii srdce svěho na to naměti ne-
 ... a ono vterce nědy na Dio-
 ... tedn je to s letangy, a
 ... nenáwiti, děge, ga-
 ... unlo.

Deba dē.

hřesti

Deba

o

protopapstostech / Pfist: 2 / 14 Die:
2.1. Abnt ae pal Pau Buh

9. J. Abht ge val Pan Buh
 y slowem swom a neb potutami ra-
 matowal, hnauci se nedagi: gals Kain
 tierh y fdy mu Buh nulesti poda-
 wal y fdy potutami hroml/ nechtel,
 radegi s Bohem dysputowal, je
 htlo geho nemaj odpustien bht: w
 pterej zacrwdrosti y serwal. Tak
 Saul, Achytosfel, Widas, nehn nola
 ni cimili, radegaj jaylobie se jausfali.

IV. Pašli sdu potání čini, a ues
činitu chřísti, bŕwá to gen rny po-
šmaurně, sŕdce otom nie newi, a ed
nesflebernost nerawstij: gako Achab
sŕuisse pohrálky Boki, obléš ěini, a
chodil krotce: z Kral. 21. 27. Mezj tim
Modlákem a wfrutníkem ustáwal
předce: gatk tam uesleugich Kap:
wřazuje.

V A byt y sročné brlo hřichů lele
ni, neproto vsst at gich lelegi je Boha
gimi vrayst, než je rozuměgi je pti-
chalegicem pomstám newyhnan: ga
lo Saul a Gidáš.

122 Kap: XVII o Zawr: od Bo:

VI A byt y chceli srobeni se t Bo-
hu obrátni, nemohau; Duchu Swa-
tého, geho; vlastni dílo gest potáni
Bíd 6. 3. nemagice. Tak Ejan

s plátem potáni hledal, a rošat nena-
lel. Bíd 12. 17. Pravět gest, ach pra-
vť o takowch, co; Kristus o Bída.

Kom; kelt, je lépe bylo nenarod-
iti se člověku tomu. Ne.

bo tdo jde tak bez Boha

žito gest, a bez Boha do-

lonáwá, ten ho y na

wěty zbawen

bude.

Kapitola XVIII O Wěcně zabnanych od Boha lidech.

 Jistost tomo necháwá se t
milosti Naděge y tēm negbez-
bojněssim, tak žeb; gestit odpołu. Sy-
rocy slauti mohli. Ale tdn; t brá-
ně smrti, a na onen hrozny; Saud, it
etc

sestij bei polani sešlu, pinguau, tu se
gim strassliwa stane wopowid: Wot
te odemne zločecens do chne wěc-
ného, kterj připrawen gest. Da-
btu pAngeluani geho. Mat. 25/41.
W rugdau a wehuaní budau do hlu-
bokého pekelného žaláte, a jawtina
bude nad nimi propast, a zapčetena
neproměnným Božím hněvem na
wěčnost, aniž wisi ewáke Boží, ani ga-
le wlosti trupěge dočetaji, na wěky
wěků.

Ach pte nesklašni Synoch: glichj
žádne twor neposluuge, ani se Wáh
nad nimi nesluuge. Ach žalost, ach ne-
woprawitedlná bida. Bože smilug
se nad námi žrogmi gesset, a nedegj
na tu strassliwau wěcnau Synobu
přichájeti, Bože pro milosrdenstwj
swe. Bože ptigmiš nás čajně na mí-
lost, Bože buď a ušlāwog nám wst-
woru y w Smrti lastawom Decem
a my poslušagmi doměragmi dlekanit
wrogmi neproměnitelne, pro Běhse
2 ii. Kry.

124 O Wěcné žahna: od B: lid:
Krysta Syna svého w Duchu Swa-
tém. Kterýž ó zřelug nás w bájně
svě, a wed po cestách svých až do št-
wota wičného. Bože naučij y mne
bídneho dauffání stádati w samém
tobě! Necht mne crustj Dtec y Wato-
řa, y Swět, nedbám. Napo-

sledy nechť tělo y srdce mé zhy-
ne, y qen iustáweg dyl mug
na wěky: Zalm 73. 26. A do

řit mi gest. Amen

mlaskodný Bože

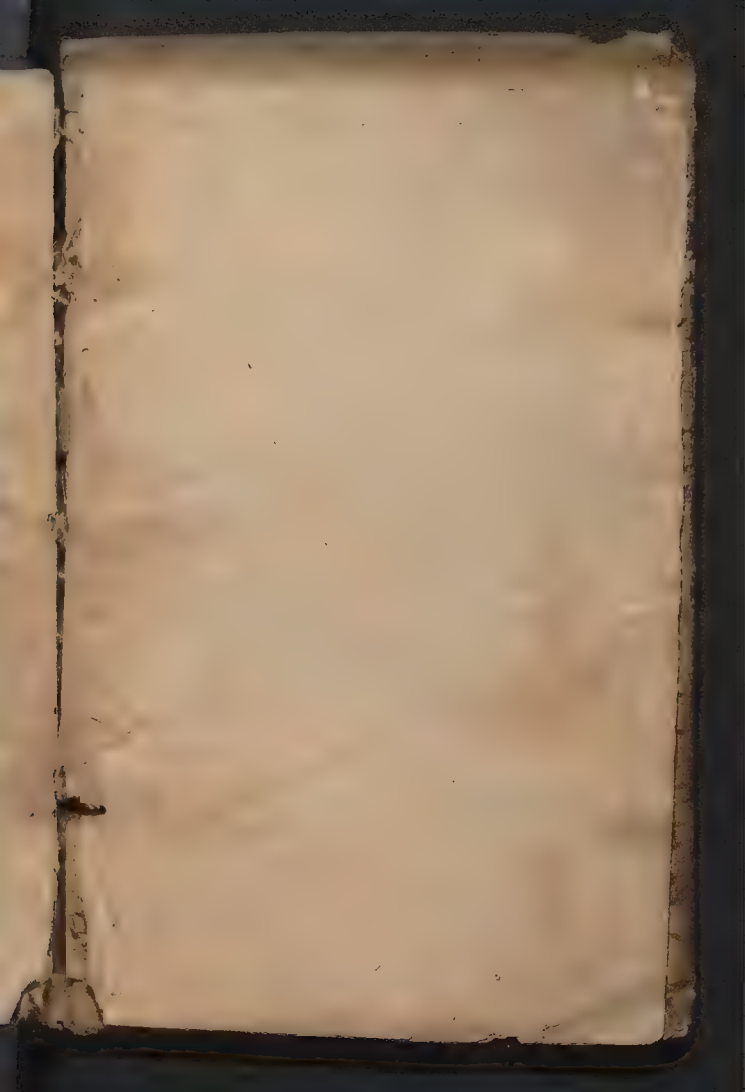
Amen, y A.

men.

100

habeo
nosq; act aug. 1802. parisi
enda sta 28. sept 1801.

2076

Salarium 1801.

300

~~Strohkoys~~

~~Strohkoys~~

~~Strohkoys~~

Kranowitz ym

200

Kranowitz Zettel

100

~~Strohkoys~~

Katzen Runnen

30

Kapocher Handke

15

~~Strohkoys~~

15

~~Strohkoys~~

15

~~Strohkoys~~

15

~~Strohkoys~~

15

Kranowitz Ephetina

10

Kranowitz Kral

10

Kranowitz Kral

10

Kranowitz Kral

10

Kranowitz Kral

10

57 15

14
Faint handwritten text, possibly "Faint" or "Faint" with a flourish.

